

TOINEN SAMUELIN KIRJA

1. Luku

1. Saulin kuoleman jälkeen, kun Daavid, voitettuaan amalekilaiset, oli palannut takaisin ja ollut Siklagissa pari päivää,

1. Sam. 30:17,26

1. Sam. 30:17 Niin Daavid kaatoi heitä aamuhämärästä iltaan asti; eikä heistä pelastunut kuin neljäsataa nuorta miestä, jotka nousivat kameliin selkään ja pakenivat.

1. Sam. 30:26 Kun Daavid tuli Siklagiin, lähetti hän osan saaliista Juudan vanhimmille, ystäville, sanoen: Tässä on teille tervehdyslahja siitä saaliista, joka otettiin Herran vihollisilta -

2. tuli kolmantena päivänä eräs mies leiristä Saulin luota, vaatteet reväistyneinä ja multaa pään päällä. Ja tullessaan Daavidin luo hän heittäytyi maahan ja osoitti kunnioitusta.

Joos. 7:6 1. Sam. 4:12

Joos. 7:6 Niin Joosua repäisi vaatteensa ja lankesi kasvoilleen maahan Herran arkin eteen ja oli siinä iltaan saakka, hän ja Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua päänsä päälle.

1. Sam. 4:12 Eräs benjaminilainen mies juoksi sotarinnasta ja tuli samana päivänä Siiloon, takki reväistynä ja multaa pään päällä.

3. Daavid kysyi häneltä: Mistä tulet? Hän vastasi hänelle: Minä olen päässyt pakoon Israelin leiristä.

4. Niin Daavid sanoi hänelle: Miten on asiat? Kerro minulle. Hän vastasi: Väki on paennut taistelusta, paljon väkeä on kaatunut ja kuollut; myöskin Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet.

5. Daavid kysyi nuorelta mieheltä, joka kertoi tämän hänelle: Mistä tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?

6. Nuori mies, joka oli kertonut hänelle tämän, vastasi: Minä tulin sattumalta Gilboan vuorelle, ja katso, Saul nojasi keihäaseensä, ja sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä.

1. Sam. 31:1

1. Sam. 31:1 Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Ja Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina Gilboan

vuorella.

7. Hän kääntyi taakseen ja nähdessään minut hän huusi minua; minä vastasin: 'Tässä olen.'
8. Niin hän kysyi minulta: 'Kuka olet?' Minä vastasin hänelle: 'Olen amalekilainen.'
9. Sitten hän sanoi minulle: 'Astu luokseni ja surmaa minut, sillä minä olen kangistumassa, vaikka olenkin vielä täysin hengissä.'
10. Niin minä astuin hänen luoksensa ja surmasin hänet, sillä minä käsitin, ettei hän sortumisensa jälkeen jäisi henkiin. Ja minä otin kruunun, joka oli hänen päässänsä, ja rannerenkaan, joka oli hänen käsivarressaan, ja toin ne tänne herralleni.
11. Niin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne; samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssansa.
12. Ja he pitivät valittajaisia ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden ja Herran kansan tähden ja Israelin heimon tähden, koska he olivat kaatuneet miekkaan.
13. Ja Daavid kysyi nuorelta mieheltä, joka oli hänelle kertonut tämän: Mistä sinä olet? Hän vastasi: Minä olen täällä muukalaisena elävän amalekilaisen miehen poika.
14. Daavid sanoi hänelle: Kuinka et peljännyt ojentaa kättäsi tuhotaksesi Herran voidellun?

1. Sam. 24:7 1. Sam. 26:11 Ps. 105:15

1. Sam. 24:7 Ja hän sanoi miehille: Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu.

1. Sam. 26:11 Mutta minä en satuta kättäni Herran voideltuun. Pois se, Herra varjelkoon! Vaan ota nyt keihäs hänen päänpohjistaan ja vesiastia, ja sitten menkäämme.

Ps. 105:15 Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö paha minun profeetoilleni.

15. Ja Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: Käy tänne, lyö hänet kuoliaaksi. Ja hän iski hänet kuoliaaksi.

16. Mutta Daavid sanoi hänelle: Sinun veresi tulkoon oman pääsi päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: 'Minä olen surmannut Herran voidellun'.

Ps. 64:9

Ps. 64:9 He joutuvat kompastukseen, heidän oma kielensä langettaa heidät; kaikki, jotka heidät näkevät, nyökyttävät ilkkuen päätään.

17. Ja Daavid viritti tämän itkuvirren Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista

18. ja käski opettaa sen, Jousilaulun, Juudan pojille: katso, se on kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa:

Joos. 10:13

Joos. 10:13 Niin aurinko seiso i alallansa, ja kuu pysyi paikallansa, kunnes kansa oli kostonut vihollisilleen. Niinhän on kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa. Niin aurinko pysyi paikallansa keskitaivaalla päiväkauden, kiirehtimättä laskemaan.

19. Sinun kaunistuksesi, Israel, on surmattuna kukkuloillasi. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet!

20. Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää julistako voitonsanomaa Askelonin kaduilla, etteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, etteivät ympärileikkaamattomain tyttäret riemuitsisi.

Miika 1:10

Miika 1:10 Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää, älkää itkekö. Minä vieriskelen tuhassa Beet-Leafrassa.

21. Te Gilboan vuoret, älköön teille kastetta tulko, älköön sadetta, älköön peltoja, joista anteja uhrataan. Sillä siellä on poisviskattuna sankarien kilpi, Saulin kilpi, öljyllä voitelematonna.

22. Kaatuneitten verta, sankarien ytimiä ei Joonatanin jousi väistänyt, eikä tyhjänä palannut Saulin miekka.

1. Sam. 14:6,47

1. Sam. 14:6 Ja Joonatan sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: Tule, menkäämme lähelle noiden ympärileikkaamattomain vartiostoa; ehkä Herra on tekevä jotakin meidän puolestamme, sillä ei mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien.

1. Sam. 14:47 Kun nyt Saul oli saanut kuninkuuden Israelissa, soti hän kaikkia vihollisiansa vastaan joka taholla: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan; ja minne tahansa hän kääntyi, siellä hän rankaisi.

23. Saul ja Joonatan, rakkaat ja armaat, olivat elämässä ja kuolemassa erottamattomat, olivat nopeammat kuin kotkat, leijonia väkevämmät.

1. Sam. 20:2

1. Sam. 20:2 Tämä vastasi hänelle: Pois se! Et sinä kuole. Katso, isäni ei tee mitään, suurta eikä pientä, ilmoittamatta minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän? Ei ole niin.

24. Te Israelin tyttäret, itkekää Saulia, häntä, joka puetti teidät purppuraan ja koristeihin, joka kiinnitti pukuunne kultahelyjä.

25. Kuinka ovat sankarit taistelussa kaatuneet! Joonatan on surmattuna kukkuloillasi.

26. Minä suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas. Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.

1. Sam. 18:3 1. Sam. 19:1

1. Sam. 18:3 Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.

1. Sam. 19:1 Ja Saul puhui pojallensa Joonatanille ja kaikille palvelijoillensa, että Daavid olisi surmattava. Mutta Saulin poika Joonatan oli suuresti mieltynyt Daavidiin.

27. Kuinka ovatkaan sankarit kaatuneet, kuinka ovat hukkuneet taisteluaseet!

2. Luku

1. Sen jälkeen Daavid kysyi Herralta: Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin? Herra vastasi hänelle: Mene. Ja Daavid kysyi: Mihinkä minä menen? Hän vastasi: Hebroniin.

1. Sam. 23:2 1. Sam. 30:7

1. Sam. 23:2 Niin Daavid kysyi Herralta: Menenkö minä ja lyökö nämä filistealaiset maahan? Herra vastasi Daavidille: Mene, lyö filistealaiset maahan ja pelasta Kegila.

1. Sam. 30:7 Ja Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: Tuo minulle kasukka. Niin Ebjatar toi kasukan Daavidille.

2. Niin Daavid meni sinne, mukanaan molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin vaimo.

1. Sam. 25:40 1. Sam. 27:3

1. Sam. 25:40 Ja kun Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin, puhuivat he hänelle ja sanoivat: Daavid lähetti meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi.

1. Sam. 27:3 Ja Daavid asettui miehinensä Aakiin luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmeliläinen Abigail, Naabalin vaimo.

3. Ja Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheinsä; ja he asettuivat Hebronin ympärillä oleviin kaupunkeihin.

Joos. 21:11 annettiin Kirjat-Arba, anakilaisten kantaisän Arban kaupunki, se on Hebron, Juudan vuoristosta, ympärillä olevine laidunmaineen.

4. Ja Juudan miehet tulivat ja voitelivat siellä Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. Kun Daavidille ilmoitettiin, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin,

1. Sam. 31:13

1. Sam. 31:13 Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

5. lähetti Daavid lähettäjä Gileadin Jaabeksen miesten luo sanomaan heille: Herra siunatkoon teitä, koska olette osoittaneet herrallenne Saulille laupeutta hautaamalla hänet.

6. Osoittakoon nyt Herra laupeutta ja uskollisuutta teitä kohtaan. Minäkin teen teille hyvää, koska tämän teitte.

7. Rohkaiskaa siis itsenne ja olkaa urhoolliset; teidän herranne Saul tosin on kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaaksensa minut.

8. Mutta Abner, Neerin poika, Saulin sotapäällikkö, otti Saulin pojan Iisbosen ja vei hänet Mahanaimiin

1. Sam. 14:50

1. Sam. 14:50 Ja Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimaan tytär. Ja hänen sotapäällikkönsä nimi oli Abner, Neerin, Saulin sedän, poika.

9. ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi.

10. Saulin poika Iisboset oli neljäkymmenen vuoden vanha tullessaan Israelin kuninkaaksi ja hallitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia.

11. Ja aika, minkä Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

2. Sam. 5:5

2. Sam. 5:5 Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta, ja Jerusalemissa hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa kolmekymmentä kolme vuotta.

12. Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan Iisbosen palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin.

13. Ja Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät hekin liikkeelle, ja he kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla; he asettuivat toiset tälle, toiset tuolle puolelle lammikon.

1. Aik. 2:16

1. Aik. 2:16 Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Ja Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme.

14. Ja Abner sanoi Jooabille: Nouskoon nuoria miehiä pitämään taistelukisaa meidän edessämme. Jooab sanoi: Nouskoon vain.

15. Niin heitä nousi ja astui esiin sama määrä: kaksitoista Benjaminin ja Saulin pojan Iisbosen puolelta sekä kaksitoista Daavidin palvelijaa.

16. Ja he tarttuivat kukin vastustajaansa päähän ja pistivät miekkansa toinen toisensa kylkeen ja kaatuivat yhdessä. Niin sen paikan nimeksi tuli Helkat-Suurim, ja se on Gibeonin luona. (Nimi merkitsee ehkä: miekkapalsta.)

17. Ja sinä päivänä syntyi hyvin kova taistelu; mutta Daavidin palvelijat voittivat Abnerin ja Israelin miehet.

18. Ja siellä oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Ja Asael oli nopeajalkainen kuin gaselli kedolla.

19. Ja Asael ajoi takaa Abneria eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle Abnerin jäljestä.

20. Niin Abner käännähti taaksensa ja sanoi: Sinäkö se olet, Asael? Hän vastasi: Minä.

21. Ja Abner sanoi hänelle: Käänny oikealle tai vasemmalle ja ota joku noista nuorista miehistä kiinni ja riistä siltä sota-asu. Mutta Asael ei tahtonut luopua hänestä.

22. Niin Abner vielä kerran sanoi Asaelille: Luovu minusta, muutoin lyön sinut maahan. Mutta kuinka minä sitten voisın katsoa sinun veljeäsi Jooabia silmiin?

23. Mutta kun hän ei tahtonut luopua hänestä, pisti Abner häntä keihään varsipuolella vatsaan, niin että keihäs tuli takaapäin ulos; ja hän kaatui ja kuoli siihen paikkaan. Ja jokainen, joka tuli siihen paikkaan, mihin Asael oli kaatunut ja kuollut, pysähtyi siihen.

2. Sam. 3:27,30 2. Sam. 20:12

2. Sam. 3:27 Kun Abner tuli takaisin Hebroniin, vei Jooab hänet syrjään porttiholvin keskelle, muka puhutellakseen häntä kahden kesken, ja pisti häntä siellä vatsaan, niin että hän kuoli - hänen veljensä Asaelin veren kostoksi.

2. Sam. 3:30 Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, sentähden että tämä oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

2. Sam. 20:12 Ja Amasa virui verissään keskellä tietä; mutta kun se mies näki, että kaikki väki pysähtyi siihen, vei hän Amasan tieltä syrjään pellolle ja heitti vaatteen hänen päällensä, nähdessään, että kaikki ohikulkijat pysähtyivät.

24. Mutta Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa ja tulivat, kun aurinko oli laskenut, Amman kukkulalle, joka on vastapäätä

Giiahia, Gibeonin erämaahan päin.

25. Silloin benjaminilaiset kokoontuivat Abnerin taakse yhteen joukkoon ja asettuivat kukkulan laelle.

26. Ja Abner huusi Jooabille ja sanoi: Pitääkö miekan syödä ainiaan? Etkö sinä ymmärrä, että siitä tulee vain katkeruutta jäljestäpäin? Etkö jo káske väen lakata ajamasta takaa veljiänsä?

27. Jooab vastasi: Niin totta kuin Jumala elää: jos sinä et olisi puhunut, niin varmasti väki vasta huomenaamuna olisi lähtenyt pois ajamasta takaa veljiänsä.

28. Ja Jooab puhalsi pasunaan; niin kaikki väki pysähtyi eikä enää ajanut takaa Israelia. Ja he eivät enää taistelleet.

29. Mutta Abner ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön Aromaata ja menivät Jordanin yli, kulkivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin.

30. Ja Jooab kokosi kaiken kansan, palattuaan ajamasta takaa Abneria. Ja Daavidin palvelijoista puuttui yhdeksäntoista miestä ja Asael.

31. Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet benjaminilaisia ja Abnerin miehiä kuoliaaksi kolmesataa kuusikymmentä miestä.

32. Ja he ottivat Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan Beethemiin. Ja Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön ja tulivat päivän valjetessa Hebroniiin.

3. Luku

1. Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä tuli pitkälliseksi. Mutta Daavid vahvistui vahvistumistaan, Saulin suku heikontui heikontumistaan.

1. Sam. 13:14 1. Sam. 15:23,28 2. Sam. 5:10

1. Sam. 13:14 Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei ole pysyvä. Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet on Herra määrännyt kansansa ruhtinaaksi, koska sinä et noudattanut käskyä, minkä Herra sinulle antoi.

1. Sam. 15:23 Sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä, ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain palvelusta. Koska sinä olet hyljännyt Herran sanan, on myös hän hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana.

1. Sam. 15:28 Ja Samuel sanoi hänelle: Herra on tänä päivänä reväissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi.

2. Sam. 5:10 Ja Daavid tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot, oli hänen kanssansa.

2. Ja Daavidille syntyi poikia Hebronissa. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.

1. Sam. 25:43 1. Aik. 3:1

1. Sam. 25:43 Daavid oli nainut myös Ahinoamin Jisreelistä, niin että he molemmat tulivat hänen vaimoikseen.

1. Aik. 3:1 Nämä ovat ne Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa: esikoinen Amnon, jisreeliläisestä Ahinoamista; toinen Daniel, karmelilaisesta Abigailista;

3. Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin vaimo; kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, Maakan, poika.

1. Sam. 25:42 1. Sam. 27:3 1. Kun. 1:5

1. Sam. 25:42 Sitten Abigail nousi kiiruusti ylös ja istuutui aasin selkään, samoin hänen viisi palvelijatartansa, jotka olivat hänellä seuralaisina. Ja niin hän seurasi Daavidin sanansaattajia ja tuli hänen vaimoksensa.

1. Sam. 27:3 Ja Daavid asettui miehinensä Aakiin luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen Abigail, Naabalin vaimo.

1. Kun. 1:5 Mutta Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: Minä tahdon tulla kuninkaaksi. Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

4. Neljäs oli Adonia, Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.

5. Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntyivät Daavidille Hebronissa.

6. Niin kauan kuin oli sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä, piti Abner voimakkaasti Saulin suvun puolta.

7. Saulilla oli ollut sivuvaimo, nimeltä Rispa, Aijan tytär. Ja Iisboset sanoi Abnerille: Miksi olet mennyt minun isäni sivuvaimon tykö?

2. Sam. 21:8

2. Sam. 21:8 Mutta kuningas otti Rispan, Aijan tyttären, kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Meerabin, Saulin tyttären, viisi poikaa, jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle,

8. Abner vihastui kovin Iisbosetin sanoista ja sanoi: Olenko minä koiranpää, Juudasta kotoisin? Kun minä nytkin osoitan laupeutta isäsi Saulin suvulle, hänen veljilleen ja ystävilleen enkä ole antanut sinun joutua Daavidin käsiin, niin sinä kuitenkin nyt syytät minua rikoksen teosta naiselle.

9. Jumala rangaiskoon Abneria nyt ja vasta, jos minä en tee Daavidille, niinkuin Herra on hänelle vannonut:

10. minä otan pois kuninkuuden Saulin suvulta ja pystytän Daavidille valtaistuimen Israeliin ja Juudaan, Daanista aina Beersebaan asti.

Tuom. 20:1 1. Sam. 3:20

Tuom. 20:1 Ja kaikki israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja kansa kokoontui yhtenä miehenä Daanista aina Beersebaan saakka, niin myös Gileadin maasta, Herran eteen Mispaan.

1. Sam. 3:20 Ja koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä.

11. Eikä hän enää voinut vastata Abnerille sanaakaan, sillä hän pelkäsi häntä.

12. Mutta Abner lähetti paikalla sanansaattajat Daavidin luo sanomaan: Kenenkä on maa? ja vielä näin: Tee liitto minun kanssani; ja katso, minun käteni on oleva sinun kanssasi ja on kääntävä koko Israelin sinun puolellesi.

13. Hän vastasi: Hyvä, minä teen liiton sinun kanssasi. Yhtä minä kuitenkin vaadin sinulta: älä astu minun kasvojeni eteen tuomatta Miikalia, Saulin tytärtä, kun tulet astuaksesi minun kasvojeni eteen.

14. Sitten Daavid lähetti sanansaattajat Iisbosen, Saulin pojan, luo sanomaan: Anna minulle vaimoni Miikal, jonka minä olen kihlannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla.

1. Sam. 18:25

1. Sam. 18:25 Niin Saul sanoi: Sanokaa Daavidille näin: 'Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihollisille kostettaisiin'. Sillä Saul ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta.

15. Iisboset lähetti ottamaan hänet hänen mieheltään Paltielilta, Laiksen pojalta.

1. Sam. 25:44

1. Sam. 25:44 Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin, Daavidin vaimon, Paltille, Laiksen pojalle, joka oli kotoisin Gallimista.

16. Ja hänen miehensä lähti hänen mukanaan ja seurasi häntä aina Bahurimiin asti, itkien lakkaamatta. Niin Abner sanoi hänelle: Mene tiehesi, palaja takaisin. Ja hän palasi takaisin.

17. Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa sanoen: Jo kauan olette halunneet saada Daavidin kuninkaaksenne.

18. Niin pankaa se nyt toimeen, sillä Herra on sanonut Daavidille näin: 'Palvelijani Daavidin kädellä minä vapautan kansani Israelin filistealaisten käsistä ja kaikkien heidän vihollistensa käsistä.'

19. Abner puhui tämän myös benjaminilaisille, ja Abner meni ja puhui Daavidillekin Hebronissa, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin heimo olivat.

1. Aik. 12:29

1. Aik. 12:29 benjaminilaisia, Saulin veljiä, kolmetuhatta, sillä vielä siihen aikaan suurin osa heistä palveli uskollisesti Saulin sukua;

20. Kun Abner tuli Daavidin luo Hebroniin, mukanaan kaksikymmentä miestä, laitto Daavid pidot Abnerille ja miehille, jotka olivat hänen kanssaan.

21. Ja Abner sanoi Daavidille: Minä nousen ja menen kokoamaan kaiken Israelin herrani, kuninkaan, luo, että he tekisivät liiton sinun kanssasi ja sinä saisit hallittaviksesi kaikki, joita haluat. Niin Daavid päästi Abnerin menemään, ja hän lähti rauhassa.

22. Katso, silloin Daavidin palvelijat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista; mutta Abner ei ollut enää Daavidin luona Hebronissa, sillä tämä oli päästänyt hänet menemään, ja hän oli lähtenyt rauhassa.

23. Kun Jooab ja kaikki sotaväki, joka oli hänen kanssaan, tulivat, kerrottiin Jooabille: Abner, Neerin poika, tuli kuninkaan luo, ja hän päästi hänet menemään, ja hän lähti rauhassa.

24. Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: Mitä olet tehnyt? Katso, Abner tuli sinun luoksesi; miksi päästit hänet menemään menojansa?

25. Etkö ymmärrä, että Abner, Neerin poika, tuli pettämään sinua ja urkkimaan lähtöäsi ja tuloasi ja kaikkea, mitä teet?

26. Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin jälkeen, ja he palauttivat hänet takaisin Boor-Siirasta; eikä Daavid tiennyt siitä mitään.

27. Kun Abner tuli takaisin Hebroniin, vei Jooab hänet syrjään porttihilin keskelle, muka puhutellakseen häntä kahden kesken, ja pisti häntä siellä vatsaan, niin että hän kuoli - hänen veljensä Asaelin veren kostoksi.

2. Sam. 2:23 2. Sam. 20:10 1. Kun. 2:5

2. Sam. 2:23 Mutta kun hän ei tahtonut luopua hänestä, pisti Abner häntä keihään varsi puolella vatsaan, niin että keihäs tuli takaapäin ulos; ja hän kaatui ja kuoli siihen paikkaan. Ja jokainen, joka tuli siihen paikkaan, mihin Asael oli kaatunut ja kuollut, pysähtyi siihen.

2. Sam. 20:10 Ja kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään, pisti tämä häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan; toista pistoa ei tarvittu: hän kuoli. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai ajoivat takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

1. Kun. 2:5 Sinä tiedät myöskin, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle - tiedät, mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän tappoi heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tahraten sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkensä, jotka hänellä oli jalassaan.

28. Kun Daavid sitten sai sen kuulla, sanoi hän: Abnerin, Neerin pojan, vereen olen viaton minä ja minun kuninkuuteni Herran edessä iankaikkisesti.

29. Tulkoon se Jooabin pään päälle ja kaiken hänen isänsä perheen päälle, älköötäkään Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai pitalia sairastavat, kainalosauvoilla kulkijat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olijat.

3. Moos. 15:2 1. Kun. 2:5,28

3. Moos. 15:2 Puhukaa israelilaisille ja sanokaa heille: Jos jollakin, kenellä tahansa, on elimestään liman vuoto, on hänen vuotonsa saastainen.

1. Kun. 2:5 Sinä tiedät myöskin, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle - tiedät, mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän tappoi heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tahraten sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkensä, jotka hänellä oli jalassaan.

1. Kun. 2:28 Ja kun sanoma tästä tuli Jooabille - sillä Jooab oli liittynyt Adoniaan, vaikka hän ei ollut liittynyt Absalomiin - pakeni Jooab Herran majaan ja tarttui alttarin sarviin.

30. Näin Jooab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, sentähden että tämä oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

31. Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli hänen kanssaan: Reväiskää vaatteenne ja kääriytykää säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille. Ja kuningas Daavid kulki parien perässä.

32. Ja he hautasivat Abnerin Hebroniin; ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki kansa itki.

33. Ja kuningas viritti itkuvirren Abnerista ja sanoi: Pitikö Abnerin kuolla, niinkuin kuolee houkka?

2. Sam. 1:17

2. Sam. 1:17 Ja Daavid viritti tämän itkuvirren Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista

34. Eivät olleet sinun kätesi sidotut eivätkä jalkasi vaskikahleisiin pannut. Sinä kaaduit, niinkuin kaadutaan vilpillisten käden kautta. Niin kaikki kansa itki häntä vielä enemmän.

35. Ja kaikki kansa tuli, kun vielä oli päivä, vaatimaan, että Daavid söisi jotakin; mutta Daavid vannoi ja sanoi: Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos minä maistan leipää tai muuta, ennenkuin aurinko laskee.

36. Kun kaikki kansa sai kuulla sen, miellytti se heitä, samoinkuin kaikki muu, mitä kuningas teki, oli kaikelle kansalle mieleen.

37. Ja kaikki kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, että Abnerin, Neerin pojan, surma ei ollut lähtenyt kuninkaasta.

38. Ja kuningas sanoi palvelijoilleen: Ettekö tiedä, että ruhtinas ja suuri mies on tänä päivänä kaatunut Israelissa?

39. Mutta minä olen vielä heikko, vaikka olen voideltu kuninkaaksi, ja nuo miehet, Serujan pojat, ovat liian väkivaltaiset minun hillitä. Herra maksakoon sille, joka tekee paha, hänen pahuutensa mukaan.

Ps. 62:13 Ps. 125:5

Ps. 62:13 Ja sinun, Herra, on armo; sillä sinä maksat kullekin hänen tekojensa mukaan.

Ps. 125:5 Mutta jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, ne Herra hukuttakoon yhdessä väärintekijäin kanssa. Rauha Israelille!

4. Luku

1. Kun Saulin poika kuuli Abnerin kuolleen Hebronissa, herposivat hänen kätensä, ja koko Israel peljästy.

2. Ja Saulin pojalla oli partiojoukkojen päämiehinä kaksi miestä, toisen nimi oli Baana ja toisen Reekab, beerotilaisen Rimmonin poikia, benjaminilaisia; sillä Beerotkin luetaan kuuluvaksi Benjamiiniin.

Joos. 18:25

Joos. 18:25 Gibeon, Raama, Beerot,

3. Mutta beerotilaiset olivat paenneet Gittaimiin ja asuivat siellä muukalaisina, niinkuin asuvat vielä tänäkin päivänä.

Neh. 11:33

Neh. 11:33 Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa,

4. Joonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa jaloistaan. Hän oli viiden vuoden vanha, kun sanoma Saulista ja Joonatanista tuli Jisreelistä; ja hänen hoitajansa otti hänet ja pakeni. Mutta kun tämä hätääntyneenä pakeni, putosi poika ja tuli ontuvaksi; ja hänen nimensä oli Mefiboset.

2. Sam. 9:3 1. Aik. 8:34

2. Sam. 9:3 Kuningas kysyi: Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin tehdä Jumalan laupeuden? Siiba vastasi kuninkaalle: Vielä on Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan.

1. Aik. 8:34 Ja Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika.

5. Beerotilaisen Rimmonin pojat Reekab ja Baana lähtivät matkaan ja tulivat päivän ollessa palavimmillaan Iisbosetin taloon, kun hän oli puolipäivälevollansa.

6. Ja katso, he tulivat sisälle taloon muka ottamaan nisuja, mutta pistivät häntä vatsaan. Ja Reekab ja hänen veljensä Baana pääsivät pakoon.

7. He tulivat niinmuodoin taloon, kun hän lepäsi vuoteellansa makuuhuoneessaan, pistivät hänet kuoliaaksi, löivät häneltä pään poikki ja ottivat sen mukaansa. He kulkivat sitten Aromaaniin tietä koko yön,

8. toivat Iisbosen pään Daavidille Hebroniin ja sanoivat kuninkaalle: Katso, tässä on Iisbosen, Saulin pojan, sinun vihamiehesi, pää, hänen, joka väijyi sinun henkeäsi. Herra on tänä päivänä kostanut Saulille ja hänen jälkeläisillensä herrani, kuninkaan, puolesta.

9. Niin Daavid vastasi Reekabille ja hänen veljellensä Baanalle, beerotilaisen Rimmonin pojille, ja sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, joka on vapahtanut minut kaikesta hädästä:

1. Kun. 1:29

1. Kun. 1:29 vannoi kuningas ja sanoi: Niin totta kuin Herra elää, joka on pelastanut minut kaikesta hädästä:

10. sen, joka ilmoitti minulle ja sanoi: 'Katso, Saul on kuollut', luullen tuovansa ilosanoman, minä otatin kiinni ja surmautin Siklagissa antaakseni hänelle sanansaattajan palkan;

2. Sam. 1:15

2. Sam. 3:32 Ja he hautasivat Abnerin Hebroniin; ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki kansa itki.

11. eikö minun paljoa enemmän nyt, kun jumalattomat miehet ovat murhanneet syyttömän miehen hänen omassa kodissaan, hänen vuoteeseensa, ole vaadittava hänen verensä teidän kädestänne ja hävitettävä teidät maan päältä?

12. Ja Daavid käski nuorten miesten surmata heidät. Niin he hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja hirttivät heidät Hebronin lammikon rannalle. Mutta Iisbosen pään he ottivat ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniin.

2. Sam. 3:32

2. Sam. 3:32 Ja he hautasivat Abnerin Hebroniin; ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki kansa itki.

5. Luku

1. Sitten kaikki Israelin sukukunnat tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat näin: Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

2. Sam. 19:12 1. Aik. 11:1

2. Sam. 19:12 Te olette minun veljiäni, minun luutani ja lihaani. Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?

1. Aik. 11:1 Sitten koko Israel kokoontui Daavidin tykö Hebroniin, ja he sanoivat: Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

2. Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä saatoit Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva Israelin ruhtinas.'

1. Sam. 25:30 2. Sam. 7:8 Ps. 78:71

1. Sam. 25:30 Ja kun Herra tekee minun herralleni kaiken hyvän, josta hän on sinulle puhunut, ja määrää sinut Israelin ruhtinaaksi,
2. Sam. 7:8 Sano siis minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

Ps. 78:71 Hän toi hänet imettäväisten lammasten jäljestä kaitsemaan kansaansa, Jaakobia, ja Israelia, perintöosaansa.

3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebroniin, ja kuningas Daavid teki heidän kanssaan liiton Hebronissa, Herran edessä; ja sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi.

1. Sam. 16:13 2. Sam. 2:4 1. Aik. 12:23

1. Sam. 16:13 Niin Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Daavidiin, siitä päivästä ja yhä edelleen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan.

2. Sam. 2:4 Ja Juudan miehet tulivat ja voitelivat siellä Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. Kun Daavidille ilmoitettiin, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat haudanneet Saulin,

1. Aik. 12:23 Ja tämä on sotaan varustetun aseväen lukumäärä, niitten, jotka tulivat Daavidin luo Hebroniin siirtääkseen Saulin kuninkuuden hänelle Herran käskyn mukaan:

4. Daavid oli kolmenkymmenen vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi neljäkymmentä vuotta.

1. Kun. 2:11 1. Aik. 29:27

1. Kun. 2:11 Ja aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta: Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta.

1. Aik. 29:27 Ja aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta; Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta.

5. Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta, ja Jerusalemissa hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa kolmekymmentä kolme vuotta.

2. Sam. 2:11 1. Aik. 3:4

2. Sam. 2:11 Ja aika, minkä Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

1. Aik. 3:4 Nämä kuusi syntyivät hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Mutta Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentä kolme vuotta.

6. Ja kuningas meni miehinensä Jerusalemiin jebusilaisia vastaan, jotka asuivat siinä maassa. He sanoivat Daavidille näin: Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkoittavat sinut sanomalla: 'Ei tule Daavid tänne'.

Joos. 15:63 Tuom. 1:21

Joos. 15:63 Mutta jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, eivät Juudan jälkeläiset kyenneet karkoittamaan, ja niin jebusilaiset jäivät asumaan Juudan jälkeläisten sekaan, Jerusalemiin, aina tähän päivään asti.

Tuom. 1:21 Mutta benjaminilaiset eivät karkoittaneet jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, ja niin jebusilaiset jäivät asumaan benjaminilaisten sekaan, Jerusalemiin, aina tähän päivään asti.

7. Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin.

8. Ja Daavid sanoi sinä päivänä: Jokainen, joka surmaa jebusilaisen ja tunkeutuu vesijohdolle asti, hän voittaa ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa. Sentähden on tapana sanoa: Sokea ja ontuva älköön tulko taloon.

1. Aik. 11:6

1. Aik. 11:6 Ja Daavid sanoi: Joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, hän on oleva päämies ja päällikkö. Jooab, Serujan poika, tuli ensimmäisenä sinne ylös, ja niin hänestä tuli päämies.

9. Sitten Daavid asettui vuorilinnaan ja kutsui sen Daavidin kaupungiksi. Ja Daavid rakenteli sitä yltympäri, Millosta sisälle päin.

10. Ja Daavid tuli yhä mahtavammaksi, ja Herra, Jumala Sebaot, oli hänen kanssansa.

2. Sam. 3:1

2. Sam. 3:1 Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä tuli pitkälliseksi. Mutta Daavid vahvistui vahvistumistaan, Saulin suku heikontui heikontumistaan.

11. Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti sanansaattajat Daavidin luo sekä setripuita, puuseppiä ja kivenhakkaajia; ja nämä rakensivat Daavidille palatsin.

2. Sam. 7:2 1. Aik. 14:1 2. Aik. 2:3

2. Sam. 7:2 sanoi kuningas profeetta Naatanille: Katso, minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arkki asuu telttakankaan suojassa.

1. Aik. 14:1 Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti sanansaattajat Daavidin luo, sekä setripuita ja puuseppiä ja kivenhakkaajia rakentamaan hänelle linnaa.

2. Aik. 2:3 Sitten Salomo lähetti Huuramille, Tyyron kuninkaalle, sanan: Tee minulle sama, minkä teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuita, että hän rakentaisi itsellensä linnan asuaksensa siinä.

12. Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden.

13. Ja Hebronista tultuaan Daavid otti Jerusalemissa vielä useampia sivuvaimoja ja vaimoja. Ja Daavidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä.

1. Aik. 3:9

1. Aik. 3:9 Tässä ovat kaikki Daavidin pojat, lukuunottamatta sivuvaimojen poikia. Ja Taamar oli heidän sisarensa.

14. Ja nämä ovat niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa: Sammua, Soobab, Naatan, Salomo,

1. Aik. 3:5 1. Aik. 14:45

1. Aik. 3:5 Ja nämä syntyivät hänelle Jerusalemissa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo, kaikkiaan neljä, Bat-Suuasta, Ammielin tyttärestä;

1. Aik. 14:45 Herran arkkiä siihen paikkaan, jonka

15. Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia,

16. Elisama, Eljada ja Elifelet.

17. Mutta kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, lähtivät kaikki filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli, meni hän alas vuorilinnaan.

1. Aik. 14:8

1. Aik. 14:8 Mutta kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, lähtivät kaikki filistealaiset etsimään Daavidia. Kun Daavid sen kuuli, lähti hän heitä vastaan.

18. Kun filistealaiset olivat tulleet ja levittäytyneet Refaimin tasangolle,

19. kysyi Daavid Herralta: Menenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini? Ja Herra sanoi Daavidille: Mene, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.

1. Sam. 23:2 1. Sam. 30:7

1. Sam. 23:2 Niin Daavid kysyi Herralta: Menenkö minä ja lyökö nämä filistealaiset maahan? Herra vastasi Daavidille: Mene, lyö filistealaiset maahan ja pelasta Kegila.

1. Sam. 30:7 Ja Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: Tuo minulle kasukka. Niin Ebjatar toi kasukan Daavidille.

20. Niin Daavid tuli Baal-Perasimiin. Ja siellä Daavid voitti heidät ja sanoi: Herra on murtanut viholliseni minun edessäni, niinkuin vedet murtavat. Siitä sen paikan nimeksi tuli Baal-Perasim. (Nimi merkitsee: murtamisten herra.)

Jes. 28:21

Jes. 28:21 Sillä Herra nousee niinkuin Perasimin vuorella, hän kiivastuu niinkuin Gibeonin laaksossa tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja toimittaakseen tekonsa, kumman tekonsa.

21. He jättivät siihen epäjumalankuvansa, ja Daavid ja hänen miehensä veivät ne pois.

22. Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaimin tasangolle.

23. Niin Daavid kysyi Herralta, ja hän vastasi: Älä mene heitä vastaan, vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.

24. Ja kun kuulet astunnan kahinan balsamipuiden latvoista, niin ryntää nopeasti, sillä silloin Herra on käynyt sinun edelläsi tuhotakseen filistealaisten leirin. Daavid teki, niinkuin Herra oli häntä käskenyt; ja hän voitti filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta aina Geseriin saakka.

6. Luku

1. Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, kolmekymmentä tuhatta miestä.

1. Aik. 13:1

1. Aik. 13:1 Ja Daavid neuvotteli tuhannen- ja sadanpäämiesten, kaikkien ruhtinasten, kanssa.

2. Ja Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, nousi ja lähti Juudan Baalasta, tuomaan sieltä Jumalan arkkia, jonka Herra Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, jonka istuinta kerubit kannattavat.

2. Moos. 25:17 Joos. 15:9,60 1. Sam. 4:4 1. Aik. 13:6 Ps. 80:2 Ps. 99:1

2. Moos. 25:17 Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, puolenkolmatta kyynärän pituinen ja puolentoista kyynärän levyinen.

Joos. 15:9 Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahin veden lähteelle ja jatkuu Efronin vuoren kaupunkeihin, ja sitten raja kaartuu Baalaan, se on Kirjat-Jearimiin.

Joos. 15:60 Kirjat-Baal, se on Kirjat-Jearim, ja Rabba - kaksi kaupunkia kytälineen.

1. Sam. 4:4 Ja kansa lähetti sanan Siiloon, ja sieltä tuotiin Herran Sebaotin liitonarkki, hänen, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat; ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat sieltä Jumalan liitonarkkia.

1. Aik. 13:6 Ja Daavid ja koko Israel meni Baalatiin, Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, tuomaan sieltä Jumalan arkkia, jonka Herra oli ottanut nimiinsä, hän, jonka istuinta kerubit kannattavat.

Ps. 80:2 Kuuntele, Israelin paimen. Sinä, joka johdat Joosefia niinkuin lammaslaumaa, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, ilmesty kirkkaudessaasi.

Ps. 99:1 Herra on kuningas, vaviskoot kansat - hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat - huojukoon maa.

3. Ja he panivat Jumalan arkin uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä; ja Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat niitä uusia vaunuja.

1. Sam. 6:7 1. Sam. 7:1

1. Sam. 6:7 Niin tehkää nyt uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole iestä ollut, ja valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta ajakaa vasikat kotiin, pois niiden jäljestä.

1. Sam. 7:1 Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin sinne ja toivat sen Abinadabin taloon mäelle. Ja hänen poikansa Eleasarin he pyhittivät pitämään huolta Herran arkista.

4. Niin he veivät Jumalan arkin pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä, kulkien Jumalan arkin mukana, ja Ahjo kulki arkin edellä.

5. Ja Daavid ynnä koko Israelin heimo karkeloi kaikin voimin Herran edessä soittaen kaikenkaltaisilla kypressipuisilla soittimilla, kanteleilla, harpuilla, vaskirummuilla, helistimillä ja kyмбаaleilla.

6. Mutta kun he tulivat Naakonin puimatantereen luo, ojensi Ussa kätensä Jumalan arkkiin ja tarttui siihen, sillä härät kompastuivat.

1. Aik. 13:9

1. Aik. 13:9 Mutta kun he tulivat Kiidonin puimatantereen luo, ojensi Ussa kätensä tarttuakseen arkkiin, sillä härät kompastuivat.

7. Silloin Herran viha syttyi Ussaa kohtaan, ja Jumala löi hänet siinä hänen hairahduksensa tähden, niin että hän kuoli siihen, Jumalan arkin ääreen.

4. Moos. 4:15,20

4. Moos. 4:15 Ja kun leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ovat valmiiksi peittäneet pyhäkön ja pyhäkön kaiken kaluston, niin tulkoot Kehatin pojat kantamaan, mutta älkööt koskeko pyhäkköön, etteivät kuolisi. Tämä on ilmestysmajasta se, mikä on Kehatin poikien kannettava.

4. Moos. 4:20 mutta älkööt nämä menkö katsomaan pyhiä esineitä, älkööt silmänräpäyksikään, etteivät kuolisi.

8. Mutta Daavid pahastui siitä, että Herra niin oli murtanut Ussan. Siitä se paikka sai nimekseen Peres-Ussa, aina tähän päivään saakka.

(Nimi merkitsee: Ussan murtaminen.)

9. Ja Daavid pelkäsi sinä päivänä Herraa, niin että hän sanoi: Kuinka Herran arkki voi tulla minun tyköni?

10. Eikä Daavid tahtonut siirtää Herran arkkia tykönsä Daavidin kaupunkiin, vaan Daavid toimitti sen syrjään, gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

2. Sam. 5:7,9 1. Aik. 13:13

2. Sam. 5:7 Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan, se on Daavidin kaupungin.

2. Sam. 5:9 Sitten Daavid asettui vuorilinnaan ja kutsui sen Daavidin kaupungiksi. Ja Daavid rakenteli sitä yltymäri, Millosta sisälle päin.

1. Aik. 13:13 Eikä Daavid siirtänyt arkkia luoksensa Daavidin kaupunkiin, vaan hän toimitti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon.

11. Ja Herran arkki jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon. Ja Herra siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen

taloansa.

12. Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että Herra oli Jumalan arkin tähden siunannut Oobed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä oli, niin Daavid meni ja toi riemuiten Jumalan arkin Oobed-Edomin talosta Daavidin kaupunkiin.

1. Aik. 15:11

1. Aik. 15:11 Ja Daavid kutsui papit Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläiset Uurielin, Asajan, Joelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin

13. Kun Herran arkin kantajat olivat astuneet kuusi askelta, uhrasi hän härän ja juottovasikan.

1. Kun. 8:5 1. Aik. 15:26

1. Kun. 8:5 Ja kuningas Salomo seiso i arkin edessä ja hänen kanssaan koko Israelin kansa, joka oli kokoontunut hänen luoksensa; ja he uhrasivat lampaita ja raavaita niin paljon, että niitä ei voitu lukea, ei laskea.

1. Aik. 15:26 Ja kun Jumala auttoi leeviläisiä, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, uhrattiin seitsemän härkää ja seitsemän oinasta.

14. Ja Daavid hyppi kaikin voimin Herran edessä, ja Daavid oli puettu pellavakasukkaan.

Ps. 84:3

Ps. 84:3 Minun sieluni ikävöitsee ja halajaa Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti.

15. Niin Daavid ja koko Israelin heimo toivat Herran arkin riemun raikuessa ja pasunain pauhatessa.

16. Kun Herran arkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta; ja nähdessään kuningas Daavidin karkeloivan ja hyppivän Herran edessä halveksi hän häntä sydämessään.

1. Aik. 15:29

1. Aik. 15:29 Kun Herran liitonarkki tuli Daavidin kaupunkiin, katseli Miikal, Saulin tytär, ikkunasta, ja nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan halveksi hän häntä sydämessään.

17. Ja kun he olivat tuoneet Herran arkin ja asettaneet sen paikalleen majaan, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasi Daavid polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä.

1. Aik. 15:1 1. Aik. 16:1

1. Aik. 15:1 Ja hän rakensi itsellensä taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan arkille ja pystytti sille majan.

1. Aik. 16:1 Kun he olivat tuoneet Jumalan arkin ja asettaneet sen majaan, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasivat he polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan edessä.

18. Ja kun Daavid oli uhrannut polttouhrin ja yhteysuhrit, siunasi hän kansan Herran Sebaotin nimeen.

1. Kun. 8:55

1. Kun. 8:55 astui esille ja siunasi koko Israelin seurakunnan suurella äänellä, sanoen:

19. Ja hän jakoi koko kansalle, kaikelle Israelin joukolle, sekä miehille että naisille, kullekin kakun, kappaleen lihaa ja rypälekekun. Sitten kaikki kansa lähti, kukin kotiinsa.

20. Mutta kun Daavid palasi takaisin tervehtimään perhettänsä, meni Miikal, Saulin tytär, ulos Daavidia vastaan ja sanoi: Kuinka arvokkaana onkaan Israelin kuningas nyt esiintynyt, kun on tänä päivänä paljastanut itsensä palvelijainsa palvelijattarien silmien edessä, niinkuin kevytmielinen ihminen paljastautuu!

21. Niin Daavid sanoi Miikalille: Herran edessä, joka on valinnut minut, sivu sinun isäsi ja koko hänen sukunsa, ja asettanut minut Herran kansan, Israelin, ruhtinaaksi - Herran edessä minä karkeloin;

22. ja tähänkin minä pidän itseni liian vähäisenä ja olen omissa silmissäni halpa; mutta ne palvelijattaret, joista sinä puhuit, tulevat minua kunnioittamaan.

23. Ja Miikal, Saulin tytär, ei saanut lasta kuolinpäiväänsä asti.

7. Luku

1. Kerran, kun kuningas istui linnassaan, sittenkuin Herra oli suonut hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään olevilta vihollisilta,

1. Aik. 17:1

1. Aik. 17:1 Kerran, kun Daavid istui linnassansa, sanoi Daavid profeetta Naatanille: Katso, minä asun setripuisessa palatsissa, mutta Herran liitonarkki on telttakankaan alla. Naatan sanoi Daavidille:

2. sanoi kuningas profeetta Naatanille: Katso, minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan arkki asuu telttakankaan suojassa.

2. Sam. 5:11 2. Sam. 6:17

2. Sam. 5:11 Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti sanansaattajat Daavidin luo sekä setripuita, puuseppiä ja kivenhakkaajia; ja nämä rakensivat Daavidille palatsin.

2. Sam. 6:17 Ja kun he olivat tuoneet Herran arkin ja asettaneet sen paikalleen majaan, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, uhrasi Daavid polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä.

3. Naatan sanoi kuninkaalle: Tee vain kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi.

4. Mutta sinä yönä tapahtui, että Naatanille tuli tämä Herran sana:

5. Mene ja sano minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo Herra: Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni?

1. Aik. 22:6 Jes. 66:1

1. Aik. 22:6 Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen rakentaa temppelin Herralle, Israelin Jumalalle.

Jes. 66:1 Näin sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Mikä olisi huone, jonka te minulle rakentaisitte, mikä paikka olisi minun leposijani?

6. Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä asti, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan minä olen vaeltanut asuen telтта-asumuksessa.

2. Moos. 26:1 1. Kun. 8:16

2. Moos. 26:1 Ja tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta, jotka ovat valmistetut kerratuista valkoisista pellavalangoista ja punasinisistä, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista, ja tee niihin taidokkaasti kudottuja kerubeja.

1. Kun. 8:16 'Siitä päivästä saakka, jona minä vein kansani Israelin pois Egyptistä, en ole mistään Israelin sukukunnasta valinnut yhtään kaupunkia, että siihen rakennettaisiin temppeli, missä minun nimeni asuisi; mutta minä olen valinnut Daavidin vallitsemaan kansaani Israelia.'

7. Olenko minä koskaan, missä olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, millekään Israelin sukukunnalle, jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia, sanonut näin: Miksi te ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?

8. Sano siis minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

1. Sam. 16:11 2. Sam. 5:2 Ps. 78:70

1. Sam. 16:11 Ja Samuel kysyi Iisailta: Siinäkö olivat kaikki nuorukaiset? Hän vastasi: Vielä on nuorin jäljellä, mutta hän on kaitsemassa lampaita. Niin Samuel sanoi Iisaille: Lähetä noutamaan hänet, sillä me emme istu ruualle, ennenkuin hän tulee tänne.

2. Sam. 5:2 Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä saatoit Israelin lähtemään ja tulemaan. Ja sinulle on Herra sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva Israelin ruhtinas.'

Ps. 78:70 Hän valitsi Daavidin, palvelijansa, ja otti hänet lammastarhoista.

9. Ja minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä sinä vaelsit, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun tieltäsi. Ja minä teen sinulle suuren nimen, suurimpien nimien vertaisen maan päällä.

10. Ja minä valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen niin, että se asuu paikallansa eikä enää ole levoton, eivätkä vääryyden tekijät sitä enää sorra niinkuin ennen,

2. Moos. 15:17 Ps. 44:3 Ps. 80:9

2. Moos. 15:17 Sinä viet heidät perille ja istutat heidät vuorelle, joka on sinun perintöosasi, paikkaan, jonka sinä, Herra, olet asunnoksesi valmistanut, pyhäkköösi, Herra, jonka sinun kätesi ovat tehneet.

Ps. 44:3 Sinä karkoitit kädelläsi pakanat, mutta heidät sinä istutit, sinä hävitit kansat, mutta heidät sinä levitit.

Ps. 80:9 Sinä siirsit viinipuun Egyptistä, sinä karkoitit pakanat ja istutit sen.

11. siitä ajasta saakka, jolloin minä asetin tuomareita kansalleni Israelille; minä annan sinun päästä rauhaan kaikista vihollisistasi. Ja Herra ilmoittaa sinulle, että Herra on tekevä sinulle huoneen.

12. Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepääät isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

1. Kun. 8:19 1. Aik. 17:11

1. Kun. 8:19 kuitenkaan et sinä ole sitä temppeliä rakentava, vaan sinun poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, hän on rakentava temppelin minun nimelleni.'

1. Aik. 17:11 Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lähdet isiesi tykö, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on yksi sinun pojistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

13. Hän on rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

1. Kun. 5:3 1. Kun. 6:1 1. Aik. 28:6 Ps. 89:4

1. Kun. 5:3 Sinä tiedät, ettei minun isäni Daavid voinut rakentaa temppeliä Herran, Jumalansa, nimelle niiden sotien tähden, joilla häntä joka puolelta ahdistettiin, kunnes Herra oli laskenut viholliset hänen jalkojensa alle.

1. Kun. 6:1 Neljäntenäsadantena kahdeksantenakymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, alkoi hän siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi, rakentaa temppeliä Herralle.

1. Aik. 28:6 Ja hän sanoi minulle: 'Sinun poikasi Salomo on rakentava minun temppelini ja esikartanoni; sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja minä olen oleva hänen isänsä.

Ps. 89:4 Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, olen palvelijalleni Daavidille vannonut:

14. Minä olen oleva hänen isänsä ja hän minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä rankaisen häntä ihmisvitsalla ja niinkuin ihmislapsia lyödään;

1. Aik. 22:10 Ps. 89:27 Hebr. 1:5

1. Aik. 22:10 Hän on rakentava temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen oleva hänen isänsä. Ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa valtaistuimen ikuisiksi ajoiksi.'

Ps. 89:27 Hän kutsuu minua: 'Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio.'

Hebr. 1:5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin; ja taas: Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani?

15. mutta minun armoni ei poistu hänestä, niinkuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

1. Sam. 15:26

1. Sam. 15:26 Samuel sanoi Saulille: Minä en palaja sinun kanssasi; sillä sinä olet hyljännyt Herran sanan, ja Herra on myös hyljännyt sinut, niin että et enää saa olla Israelin kuninkaana.

16. Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva iäti vahva.

17. Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

18. Niin kuningas Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: Mikä olen minä, Herra, Herra, ja mikä on minun sukuni, että olet saattanut minut tähän asti?

1. Moos. 32:10

1. Moos. 32:10 Minä olen liian halpa kaikkeen siihen armoon ja kaikkeen siihen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut; sillä ainoastaan sauva kädessäni minä kuljin tämän Jordanin yli, ja nyt on minulle karttunut kaksi joukkoa.

19. Mutta tämäkin on ollut vähän sinun silmissäsi, Herra, Herra, ja niin olet sinä puhunut palvelijasi suvulle myöskin kaukaisista asioista, näin opettaen ihmisten tavalla, Herra, Herra.

20. Mitä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, Herra.

Ps. 139:1

Ps. 139:1 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.

21. Oman sanasi tähden ja mielesi mukaan sinä olet tehnyt sen, että ilmoitit palvelijallesi kaikki nämä suuret asiat.

22. Sentähden olet sinä, Herra Jumala, suuri; sillä kaiken sen mukaan, mitä me olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, eikä muuta jumalaa ole kuin sinä.

5. Moos. 3:24 5. Moos. 24:35 5. Moos. 32:39 1. Sam. 2:2 Ps. 83:19 Ps. 86:10 Jes. 44:6 Jes. 45:21 Mark. 12:29,32

5. Moos. 3:24 'Herra, Herra, sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja väkevää kättäsi; sillä kuka on se jumala taivaassa tai maassa, joka voi tehdä sellaisia töitä ja niin voimallisia tekoja kuin sinä?

5. Moos. 24:35 Häntä silmille ja lausukoon sanoen: 'Näin tehtäköön jokaiselle, joka ei veljensä huonetta rakenna.' Ja hänen

5. Moos. 32:39 Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi minun käsistäni.

1. Sam. 2:2 Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista.

Ps. 83:19 Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on Herra, että sinä olet Korkein kaikessa maassa.

Ps. 86:10 Sillä sinä olet suuri ja teet ihmeitä, sinä ainoa olet Jumala.

Jes. 44:6 Näin sanoo Herra, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa.

Jes. 45:21 Ilmoittakaa ja esiin tuokaa - neuvotelkoot keskenänsä - kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Herra! Paitsi minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin minä.

Mark. 12:29 Jeesus vastasi: Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

Mark. 12:32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on, ja ettei ketään muuta ole, paitsi

hän.

23. Ja missä on maan päällä toista kansaa sinun kansasi Israelin vertaista, jota Jumala itse on käynyt lunastamaan kansaksensa, tehdäkseen sen nimen kuuluisaksi ja tehdäkseen teille, sinun maallesi, suuria ja peljättäviä tekoja kansasi edessä, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanain ja heidän jumaliensa vallasta?

5. Moos. 4:7,32 5. Moos. 33:29 Ps. 147:19

5. Moos. 4:7 Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme?

5. Moos. 4:32 Sillä kysy menneiltä ajoilta, jotka ovat olleet ennen sinua, alkaen siitä päivästä, jona Jumala loi ihmiset maan päälle, kysy taivaan äärestä toiseen: onko koskaan mitään näin suurta tapahtunut, tai onko mitään tällaista ikinä kuultu?

5. Moos. 33:29 Autuas olet sinä, Israel; kuka on sinun vertaisesi! Sinä olet kansa, jota Herra auttaa, hän, joka on sinun kilpesi ja suojasi, sinun miekkasi ja korkeutesi. Vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä astut heidän kukkuloillansa.

Ps. 147:19 Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, käskynsä ja oikeutensa Israelille.

24. Ja sinä olet valmistanut itsellesi kansasi Israelin, omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi; ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalaksensa.

25. Niin täytä nyt, Herra Jumala, ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustansa; tee, niinkuin olet puhunut.

26. Niin sinun nimesi tulee suureksi iankaikkisesti, ja se on oleva: Herra Sebaot, Israelin Jumala. Ja palvelijasi Daavidin suku on pysyvä sinun edessäsi.

27. Sillä sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, olet ilmoittanut palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakennan sinulle huoneen.' Siitä sinun palvelijasi on saanut rohkeuden rukoilla tämän rukouksen sinun kuullaksesi.

28. Ja nyt, Herra, Herra, sinä olet Jumala, ja sinun sanasi ovat todet; ja kun olet luvannut palvelijallesi tämän hyvän,

1. Kun. 8:26

1. Kun. 8:26 Niin toteutukoot nyt, Israelin Jumala, sinun sanasi, jotka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni.

29. niin suvaitse nyt siunata palvelijasi sukua, että se pysyisi iäti sinun edessäsi. Sillä sinä, Herra, Herra, olet sen luvannut, ja sinun palvelijasi suku on oleva siunattu sinun siunauksellasi iankaikkisesti.

8. Luku

1. Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja nöyryytti heidät; ja Daavid otti vallan ohjat filistealaisten käsistä.

1. Aik. 18:1

1. Aik. 18:1 Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja nöyryytti heidät; ja hän otti Gatin ja sen tytärkaupungit filistealaisten käsistä.

2. Hän voitti myös mooabilaiset ja mittasi heitä nuoralla, pantuaan heidät makaamaan maahan: aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi surmattavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi. Niin tulivat mooabilaiset Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi.

4. Moos. 24:17

4. Moos. 24:17 Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista. Se ruhjoo Mooabilta ohimot, pääläen kaikilta Seetin pojilta.

3. Samoin Daavid voitti Hadadeserin, Rehobin pojan, Sooban kuninkaan, kun tämä oli menossa ulottamaan valtaansa Eufrat-virtaan.

1. Sam. 14:47

1. Sam. 14:47 Kun nyt Saul oli saanut kuninkuuden Israelissa, soti hän kaikkia vihollisiansa vastaan joka taholla: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan; ja minne tahansa hän kääntyi, siellä hän rankaisi.

4. Ja Daavid otti häneltä vangiksi tuhat seitsemänsataa ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä ja katkoi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjanteet; ainoastaan sata vaunuhevosta hän niistä säästi.

Joos. 11:6

Joos. 11:6 Silloin Herra sanoi Joosualle: Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidät kaikki voitettuina Israelin valtaan; heidän ratsujensa vuohisjanteet sinä katkot, ja heidän vaununsa sinä poltat tulesa.

5. Ja kun Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadadeseria, Sooban kuningasta, voitti Daavid kaksikymmentä kaksi tuhatta aramilaista.

6. Ja Daavid asetti maaherroja Damaskon Aramiin; ja aramilaiset tulivat Daavidin veronalaisiksi palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton, mihin tahansa hän meni.

7. Ja Daavid otti ne kultavarustukset, jotka Hadadeserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin.

8. Mutta Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista, kuningas Daavid otti sangen paljon vaskea.

9. Kun Tooi, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko sotajoukon,

1. Aik. 18:9

1. Aik. 18:9 Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon,

10. lähetti Tooi poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadadeserin kanssa ja voittanut hänet; sillä Hadadeser oli ollut Tooin vastustaja. Ja hänellä oli mukanaan hopea-, kulta- ja vaskikaluja.

11. Nekin kuningas Daavid pyhitti Herralle, samoin kuin oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, minkä oli ottanut kaikilta kukistamiltaan kansoilta:

12. Aramilta, Mooabilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja Amalekilta, sekä sen saaliin, minkä hän oli ottanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta.

13. Ja Daavid teki nimensä kuuluisaksi, kun hän palasi takaisin, voitettuaan Suolalaaksossa edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta miestä.

1. Aik. 18:12 Ps. 60:2

1. Aik. 18:12 Ja kun Abisai, Serujan poika, oli Suolalaaksossa voittanut edomilaiset, kahdeksantoista tuhatta miestä,

Ps. 60:2 kun hän taisteli Mesopotamian aramilaisia ja Sooban aramilaisia vastaan ja Jooab palasi ja voitti Suolalaaksossa edomilaiset, kaksitoista tuhatta miestä.

14. Sen jälkeen hän asetti maaherroja Edomiin, koko Edomiin hän asetti maaherrat, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton, mihin tahansa tämä meni.

4. Moos. 24:18 2. Kun. 8:20

4. Moos. 24:18 Ja Edomista tulee alusmaa, Seir joutuu vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja.

2. Kun. 8:20 Hänen aikanaan edomilaiset luopuivat Juudan vallanalaisuudesta ja asettivat itsellensä kuninkaan.

15. Ja Daavid hallitsi koko Israelia, ja Daavid teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on.

1. Aik. 18:14

1. Aik. 18:14 Ja Daavid hallitsi koko Israelia ja teki kaikelle kansallensa sitä, mikä oikeus ja vanhurskaus on.

16. Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

2. Sam. 20:23

2. Sam. 20:23 Jooab oli Israelin koko sotajoukon ylipäällikkönä, ja Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä.

17. Saadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika, olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina.

18. Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä; Daavidin pojat olivat myös pappeina.

1. Kun. 1:38 1. Aik. 18:17

1. Kun. 1:38 Niin pappi Saadok, profeetta Naatan ja Benaja, Joojadan poika, sekä kreetit ja pleetit menivät sinne. He panivat Salomon kuningas Daavidin muulin selkään ja saattoivat hänet Giihonille.

1. Aik. 18:17 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä; mutta Daavidin pojat olivat ensimmäiset kuninkaan rinnalla.

9. Luku

1. Daavid kysyi: Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisin tehdä laupeuden Joonatanin tähden?

2. Saulin perheessä oli ollut palvelija nimeltä Siiba, ja hänet he kutsuivat Daavidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: Oletko sinä Siiba? Hän vastasi: Palvelijasi on.

3. Kuningas kysyi: Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin tehdä Jumalan laupeuden? Siiba vastasi kuninkaalle: Vielä on Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan.

1. Sam. 20:14 2. Sam. 4:4

1. Sam. 20:14 Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, etkö sinäkin tee Herran laupeutta minulle, niin ettei minun tarvitse kuolla?

2. Sam. 4:4 Joonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa jaloistaan. Hän oli viiden vuoden vanha, kun sanoma Saulista ja Joonatanista tuli Jisreelistä; ja hänen hoitajansa otti hänet ja pakeni. Mutta kun tämä hätäntyneenä pakeni, putosi poika ja tuli ontuvaksi; ja hänen nimensä oli Mefiboset.

4. Kuningas kysyi häneltä: Missä hän on? Siiba vastasi kuninkaalle: Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa.

2. Sam. 17:27

2. Sam. 17:27 Kun Daavid tuli Mahanaimiin, niin Soobi, Naahaan poika, ammonilaisten Rabbasta, ja Maakir, Ammielin poika, Loodebarista, ja gileadilainen Barsillai, Roogelimista,

5. Niin kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin, Ammielin pojan, talosta Loodebarista.

6. Kun Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, tuli Daavidin tykö, lankesi hän kasvoillensa ja osoitti kunnioitusta. Niin Daavid sanoi: Mefiboset! Hän vastasi: Tässä on palvelijasi.

7. Daavid sanoi hänelle: Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden isäsi Joonatanin tähden, ja minä palautan sinulle isoisäsi Saulin kaiken maaomaisuuden, ja sinä saat aina aterioida minun pöydässäni.

8. Niin tämä kumarsi ja sanoi: Mikä on palvelijasi, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?

1. Sam. 24:15 2. Kun. 8:13

1. Sam. 24:15 Kenen jälkeen Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!

2. Kun. 8:13 Hasael sanoi: Mikä on palvelijasi, tällainen koira, tekemään näitä suuria asioita? Elisa vastasi: Herra on ilmoittanut minulle, että sinusta on tuleva Aramin kuningas.

9. Sitten kuningas kutsui Siiban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle: Kaiken, mikä on ollut Saulin ja koko hänen sukunsa omaa, minä annan sinun herrasi pojalle.

10. Ja sinä poikinesi ja palvelijoinesi viljele hänelle sitä maata ja korjaa sato, että sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä; kuitenkin saa Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida minun pöydässäni. Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

2. Sam. 19:17

2. Sam. 19:17 Ja hänen kanssansa oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. Nämä olivat rientäneet Jordanille ennen kuningasta

11. Siiba sanoi kuninkaalle: Aivan niinkuin herrani, kuningas, käskee palvelijaansa, on palvelijasi tekevä. - Niin Mefiboset on syövä minun pöydässäni, niinkuin hän olisi kuninkaan poikia.
12. Ja Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Ja koko Siiban talonväki oli Mefibosetin palvelijoita.
13. Ja Mefiboset asui Jerusalemissa, koska hän aina söi kuninkaan pöydässä. Ja hän ontui kumpaakin jalkaansa.

10. Luku

1. Sen jälkeen ammonilaisten kuningas kuoli, ja hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

1. Aik. 19:1

1. Aik. 19:1 Sen jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

2. Niin Daavid sanoi: Minä osoitan laupeutta Haanunille, Naahaan pojalle, niinkuin hänen isänsä osoitti laupeutta minulle. Ja Daavid lähetti palvelijoitaan lohduttamaan häntä hänen isänsä kuoleman johdosta. Kun Daavidin palvelijat tulivat ammonilaisten maahan,

3. sanoivat ammonilaisten päämiehet herrallensa Haanunille: Luuletko sinä, että Daavid tahtoo kunnioittaa sinun isääsi, kun hän lähettää lohduttajia sinun luoksesi? Varmasti on Daavid lähettänyt palvelijansa sinun luoksesi tutkimaan kaupunkia ja vakoilemaan ja hävittämään sitä.

4. Niin Haanun otatti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti toisen puolen heidän partaansa ja leikkautti toisen puolen heidän vaatteistaan, peräpuolia myöten, ja päästi heidät sitten menemään.

5. Ja kun se ilmoitettiin Daavidille, lähetti hän sanan heitä vastaan, sillä miehiä oli pahasti häväisty. Ja kuningas käski sanoa: Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.

6. Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, lähettivät ammonilaiset lähettäjiä ja palkkasivat Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisia, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakan kuninkaalta tuhat miestä ja Toobin miehiä kaksitoista tuhatta.

Tuom. 11:3

Tuom. 11:3 Niin Jefta lähti pakoon veljiänsä ja asettui Toobin maahan. Ja Jeftan luo kerääntyi tyhjäntoimittajia, ja ne retkeilivät yhdessä hänen kanssaan.

7. Kun Daavid sen kuuli, lähetti hän Jooabin ja koko sotajoukon, kaikki urhot.

8. Niin ammonilaiset lähtivät ja asettuivat sotarintaan portin oven edustalle, mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset ja Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kedolla.
9. Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa, valitsi hän miehiä kaikista Israelin valiomiehistä ja asettui sotarintaan aramilaisia vastaan.
10. Mutta muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui sotarintaan ammonilaisia vastaan.
11. Ja hän sanoi: Jos aramilaiset tulevat minulle ylivoimaisiksi, niin tule sinä minun avukseni; jos taas ammonilaiset tulevat sinulle ylivoimaisiksi, niin minä tulen sinua auttamaan.
12. Ole luja, ja pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra, minkä hyväksi näkee.
13. Sitten Jooab ja väki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat häntä.
14. Ja kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, pakenivat hekin Abisaita ja menivät kaupunkiin. Sitten Jooab palasi ahdistamasta ammonilaisia ja tuli Jerusalemiin.
15. Kun aramilaiset näkivät, että Israel oli voittanut heidät, kokoontuivat he kaikki,
16. ja Hadareser lähetti nostattamaan niitä aramilaisia, jotka asuivat tuolla puolella Euftrat-virran; ja he tulivat Heelamiin, ja Soobak, Hadareserin sotapäällikkö, johti heitä.
17. Kun se ilmoitettiin Daavidille, kokosi hän kaiken Israelin ja meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin; ja aramilaiset asettuivat sotarintaan Daavidia vastaan ja taistelivat hänen kanssaan.
18. Mutta aramilaiset pakenivat Israelia, ja Daavid tappoi aramilaisilta seitsemän sataa vaunuhevosta ja neljäkymmentä tuhatta ratsumiestä, ja heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän siellä löi kuoliaaksi.
19. Kun kaikki Hadareserin alaiset kuninkaat näkivät, että Israel oli voittanut heidät, tekivät he Israelin kanssa rauhan ja palvelivat heitä. Sitten aramilaiset eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

11. Luku

1. Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, lähetti Daavid Jooabin ja hänen kanssaan palvelijansa ja koko Israelin sotaretkelle; ja he hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin.

2. Sam. 12:26 1. Aik. 20:1

2. Sam. 12:26 Mutta Jooab ryhtyi taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin.

1. Aik. 20:1 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, vei Jooab sotajoukon sotaretkelle; ja hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin. Sitten Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen.

2. Niin tapahtui eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltansa ja käveli kuninkaan linnan katolla, että hän katolta näki

naisen peseytymässä; ja nainen oli näöltään hyvin ihana.

3. Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta; ja sanottiin: Se on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo.

4. Niin Daavid lähetti sanansaattajat häntä noutamaan, ja hän tuli hänen luoksensa. Ja Daavid makasi naisen kanssa, joka juuri oli puhdistautunut saastaisuudestaan. Sitten tämä palasi kotiinsa.

3. Moos. 15:18

3. Moos. 15:18 Ja kun mies on maannut naisen kanssa ja vuodattanut siemenensä, peseytyköt he vedessä ja olkoot saastaiset iltaan asti.

5. Ja vaimo tuli raskaaksi; ja hän lähetti ilmoittamaan Daavidille: Minä olen raskaana.

6. Silloin Daavid lähetti Jooabille sanan: Lähetä minun luokseni heettiläinen Uuria. Ja Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

7. Ja kun Uuria tuli Daavidin luo, kysyi tämä, kuinka Jooab ja väki voivat ja kuinka sota menestyi.

8. Ja Daavid sanoi Uurialle: Mene kotiisi ja pese jalkasi. Uuria lähti kuninkaan linnasta, ja kuninkaan lahja seurasi häntä.

9. Mutta Uuria panikin maata kuninkaan linnan oven eteen kaikkien muiden herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

10. Kun Daavidille ilmoitettiin: Uuria ei ole mennytkään kotiinsa, sanoi Daavid Uurialle: Tulethan sinä matkalta, mikset mennyt kotiisi?

11. Mutta Uuria sanoi Daavidille: Arkki ja Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, minun herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla; menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää: sitä minä en tee.

1. Sam. 4:3

1. Sam. 4:3 Kun kansa tuli leiriin, sanoivat Israelin vanhimmat: Minkätähden Herra antoi tänä päivänä filistealaisten voittaa meidät? Ottakaamme Herran liitonarkki Siilosta luoksemme, tulkoon se keskellemme pelastamaan meidät vihollistemme käsistä.

12. Niin Daavid sanoi Uurialle: Jää tänne vielä täksi päiväksi, niin minä huomenna päästän sinut menemään. Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä

13. Daavid kutsui hänet luoksensa syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Mutta illalla hän meni maata vuoteelleen herransa palvelijain joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

14. Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille ja lähetti sen Uurian mukana.

15. Ja kirjeessä hän kirjoitti näin: Pankaa Uuria eturintaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää takaisin hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi.

16. Piirittäessään kaupunkia Jooab asetti Uurian siihen paikkaan, missä tiesi urhoollisimpien miesten olevan.

17. Kun sitten kaupungin miehet ryntäsivät ulos ja ryhtyivät taisteluun Jooabin kanssa, niin väkeä, Daavidin palvelijoita, kaatui,

ja myöskin heettiläinen Uuria kuoli.

18. Sitten Jooab lähetti ilmoittamaan Daavidille kaikki, mitä taistelussa oli tapahtunut.

19. Ja hän käski sanansaattajaa sanoen: Kun olet kertonut kuninkaalle kaikki, mitä sodassa on tapahtunut,

20. niin kuningas ehkä kiivastuu ja sanoo sinulle: 'Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tiesitte, että ne ampuvat muurilta?

21. Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkiveä hänen päällensä, niin että hän kuoli Teebeksessä? Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myöskin sinun palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.'

Tuom. 9:53

Tuom. 9:53 Mutta eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen pääkallonsa.

22. Sanansaattaja lähti, ja tultuaan hän ilmoitti Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt hänet ilmoittamaan.

23. Ja sanansaattaja sanoi Daavidille: Ne miehet olivat meille ylivoimaiset ja ryntäsivät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät takaisin portin ovelle saakka.

24. Silloin ampujat ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi, ja kuninkaan palvelijoita kuoli; myöskin palvelijasi heettiläinen Uuria kuoli.

25. Silloin Daavid sanoi sanansaattajalle: Sano näin Jooabille: 'Älä pane sitä pahaksesi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen; taistele urheasti kaupunkia vastaan ja hävitä se.' Rohkaise häntä näin.

26. Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, piti hän puolisolleen valittajaiset.

27. Mutta kun suruaika oli ohitse, lähetti Daavid ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten hän synnytti hänelle pojan. Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

Siir 22:12

Siir 22:12 Suru kuolleesta kestää seitsemän päivää, mutta tyhmästä ja jumalattomasta kaikki hänen elinpäivänsä.

12. Luku

1. Ja Herra lähetti Naatanin Daavidin tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: Kaksi miestä oli samassa kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä.

2. Rikkaalla oli lampaita ja raavaita hyvin paljon.

3. Mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi ainoa pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonansa yhdessä hänen lastensa kanssa: se söi hänen leipäpalastansa, joi hänen maljastansa, makasi hänen sylissä ja oli hänelle niinkuin

tytär.

4. Niin rikkaalle miehelle tuli vieras. Mutta hän ei raskinut ottaa omia lampaitansa eikä raavaitansa valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luoksensa; vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luoksensa.

5. Niin Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: Niin totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma.

6. Ja karitsa hänen on korvattava nelinkertaisesti, koska hän teki näin ja koska hän ei sääliä tuntenut.

2. Moos. 22:1

2. Moos. 22:1 Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tahi myy sen, antakoon viisi raavasta yhdestä härästä ja neljä lammasta yhdestä lampaasta.

7. Mutta Naatan sanoi Daavidille: Sinä olet se mies. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä.

1. Sam. 16:1,13

1. Sam. 16:1 Ja Herra sanoi Samuelille: Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hyljännyt hänet, niin ettei hän enää saa olla Israelin kuninkaana. Täytä sarvesi öljyllä ja mene; minä lähetän sinut beetlehemiläisen Iisain luo, sillä hänen pojistansa minä olen katsonut itselleni kuninkaan.

1. Sam. 16:13 Niin Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Daavidiin, siitä päivästä ja yhä edelleen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan.

8. Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja antanut herrasi vaimot sinun syliisi; ja minä olen antanut sinulle Israelin ja Juudan heimot. Ja jos tämä olisi vähän, niin minä antaisin sinulle vielä sekä sitä että tätä.

9. Miksi sinä olet pitänyt halpana Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa sinä olet ottanut vaimoksesi.

2. Sam. 11:15,27

2. Sam. 11:15 Ja kirjeessä hän kirjoitti näin: Pankaa Uuria eturintaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää takaisin hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoliaaksi.

2. Sam. 11:27 Mutta kun suruaika oli ohitse, lähetti Daavid ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten hän synnytti hänelle pojan. Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

10. Sentähden ei miekka ole milloinkaan väistynyt sinun suvustasi, koska olet pitänyt halpana minut ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.

11. Näin sanoo Herra: Katso, minä nostatan sinulle onnettomuuden sinun omasta perheestäsi, ja silmiesi edessä minä otan sinun vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän on makaava sinun vaimojesi kanssa tämän auringon nähden.

5. Moos. 28:30 2. Sam. 13:1 2. Sam. 15:1 2. Sam. 16:22 2. Sam. 18:9 1. Kun. 1:5

5. Moos. 28:30 Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet; sinä rakennat talon, mutta et siinä asu; sinä istutat viinitarhan, mutta et korjaa sen hedelmää.

2. Sam. 13:1 Sen jälkeen tapahtui tämä. Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen.

2. Sam. 15:1 Mutta sitten tapahtui, että Absalom hankki itsellensä vaunut ja hevoset sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellensä.

2. Sam. 16:22 Niin Absalomille pystytettiin telta katolle; ja Absalom meni isänsä sivuvaimojen tykö koko Israelin nähden.

2. Sam. 18:9 Ja Absalom sattui yhteen Daavidin palvelijain kanssa. Absalom ratsasti muulilla; ja kun muuli tuli suuren, tiheäoksaisten tammen alle, tarttui hän päästään tammeen, niin että hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille, kun muuli juoksi pois hänen altansa.

1. Kun. 1:5 Mutta Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: Minä tahdon tulla kuninkaaksi. Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

12. Sillä sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin ja auringon nähden.'

13. Niin Daavid sanoi Naatanille: Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan. Naatan sanoi Daavidille: Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole.

2. Sam. 24:10 Ps. 51:1

2. Sam. 24:10 Mutta Daavidin omatunto soimasi häntä, sittenkuin hän oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle: Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt, Herra, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi.

Ps. 51:1 Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi,

14. Mutta koska sinä tällä teolla olet saattanut Herran viholliset pilkkaamaan häntä, niin se poika, joka sinulle on syntynyt, on kuoleva.

2. Sam. 11:27

2. Sam. 11:27 Mutta kun suruaika oli ohitse, lähetti Daavid ottamaan hänet linnaansa, ja hän tuli hänen vaimoksensa. Sitten hän synnytti hänelle pojan. Mutta se, minkä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

15. Sitten Naatan meni kotiinsa. Ja Herra löi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, niin että se sairastui vaikeasti.

16. Silloin Daavid etsi Jumalaa pojan tähden, ja Daavid paastosi; ja aina kun hän tuli kotiinsa, makasi hän yötä paljaalla maalla.

17. Niin hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen luokseen saadaksensa hänet nousemaan ylös maasta, mutta hän ei tahtonut; eikä hän syönyt mitään heidän kanssansa.

18. Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Mutta Daavidin palvelijat eivät uskaltaneet ilmoittaa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: Katso, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä eläessä, ei hän kuullut meitä. Kuinka voisimme sitten sanoa hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä itselleen pahaa.

19. Mutta kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenänsä, ymmärsi hän, että lapsi oli kuollut. Ja Daavid kysyi palvelijoiltaan: Onko lapsi kuollut? He vastasivat: On.

20. Niin Daavid nousi maasta, peseytyi ja voiteli itsensä, muutti vaatteensa, meni Herran huoneeseen ja rukoili. Ja kun hän tuli kotiinsa, pyysi hän ruokaa; ja he tarjosivat, ja hän söi.

21. Mutta hänen palvelijansa sanoivat hänelle: Miksi teet näin? Lapsen eläessä sinä paastosit ja itkit, mutta lapsen kuoltua sinä nouse ja syöt.

22. Hän vastasi: Kun lapsi vielä eli, paastosin minä ja itkin, sillä minä ajattelin: Kenties Herra on minulle armollinen, niin että lapsi jää eloon.

23. Mutta kun hän nyt on kuollut, niin mitä minä enää paastoaisin? Enhän minä enää voi palauttaa häntä. Minä menen hänen tykönsä, mutta hän ei enää palaja minun tyköni.

24. Daavid lohdutti vaimoansa Batsebaa ja meni hänen luoksensa ja makasi hänen kanssansa. Ja tämä synnytti pojan, ja hän antoi tälle nimen Salomo, ja Herra rakasti häntä.

1. Aik. 3:5 1. Aik. 22:9 Matt. 1:6

1. Aik. 3:5 Ja nämä syntyivät hänelle Jerusalemissa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo, kaikkiaan neljä, Bat-Suuasta, Ammielin tyttärestä;

1. Aik. 22:9 Katso, sinulle on syntyvä poika; hänestä on tuleva rauhan mies, ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta hänen ympärillään asuvilta vihollisilta, sillä Salomo on oleva hänen nimensä ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinänsä.

Matt. 1:6 Iisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta;

25. Ja Daavid laittoi hänet profeetta Naatanin hoitoon, ja tämä kutsui häntä Jedidjaksi Herran tähden.

(Nimi merkitsee: Herran lemmikki.)

26. Mutta Jooab ryhtyi taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaan kaupungin.

2. Sam. 11:1 1. Aik. 20:1

2. Sam. 11:1 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, lähetti Daavid Jooabin ja hänen kanssaan palvelijansa ja koko Israelin sotaretkelle; ja he hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin.

1. Aik. 20:1 Vuoden vaihteessa, kuningasten sotaanlähtöaikana, vei Jooab sotajoukon sotaretkelle; ja hän hävitti ammonilaisten maata ja piiritti Rabbaa. Mutta Daavid itse jäi Jerusalemiin. Sitten Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen.

27. Ja Jooab lähetti sanansaattajat Daavidin luo ja käski sanoa: Minä olen ryhtynyt taisteluun Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut vesikaupungin.

28. Niin kokoa nyt jäljellä oleva väki ja asetu leiriin kaupungin edustalle ja valloita se, etten minä sitä valloittaisi ja ottaisi sitä nimiini.

29. Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen.

30. Ja hän otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästensä - se painoi talentin kultaa, ja siinä oli kallis kivi - ja se pantiin Daavidin päähän. Ja hän vei sangen paljon saalista kaupungista.

31. Ja kansan, mitä siellä oli, hän vei pois ja asetti heitä kivisahojen ja rautahakkujen ja rautakirveiden ääreen ja pani heitä tiilentekoon. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja kaikki väki palasi Jerusalemiin.

13. Luku

1. Sen jälkeen tapahtui tämä. Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja Daavidin poika Amnon rakastui häneen.

2. Sam. 3:2

2. Sam. 3:2 Ja Daavidille syntyi poikia Hebronissa. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.

2. Ja Amnon tuli aivan sairaaksi tuskasta sisarensa Taamarin tähden; sillä kun tämä oli neitsyt, näytti Amnonista mahdottomalta tehdä hänelle mitään.

3. Mutta Amnonilla oli ystävä, nimeltä Joonadab, Daavidin veljen Simean poika; ja Joonadab oli hyvin ovela mies.

1. Sam. 16:9 2. Sam. 21:21 1. Aik. 2:13

1. Sam. 16:9 Silloin Iisai toi Samman esille. Mutta hän sanoi: Ei ole Herra tätäkään valinnut.

2. Sam. 21:21 Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi hänet Joonatan, Daavidin veljen Simean poika.

1. Aik. 2:13 Ja Iisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea,

4. Tämä sanoi hänelle: Miksi sinä kuihdut noin päivä päivältä, kuninkaan poika? Etkö ilmaise minulle sitä? Amnon vastasi hänelle: Minä olen rakastunut veljeni Absalommin sisareen Taamariin.

5. Joonadab sanoi hänelle: Paneudu vuoteeseesi ja tekeydy sairaaksi. Ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, niin sano hänelle: 'Salli minun sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää; jos hän valmistaisi ruuan minun silmiäni edessä, että minä näkisin sen, niin minä söisin hänen kädestään.'

6. Niin Amnon paneutui maata ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä, sanoi Amnon kuninkaalle: Salli minun sisareni Taamarin tulla tekemään kaksi kakkua minun silmiäni edessä, niin minä syön hänen kädestään.

7. Silloin Daavid lähetti sanan Taamarille linnaan ja käski sanoa hänelle: Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista hänelle ruokaa.

8. Niin Taamar meni veljensä Amnonin taloon, jossa tämä makasi. Ja hän otti taikinaa, sotki ja teki kakkuja hänen silmiensä edessä ja paistoi kakut,

9. otti pannun ja kaatoi hänen eteensä; mutta tämä ei tahtonut syödä. Ja Amnon sanoi: Toimittakaa kaikki minun luotani ulos. Niin menivät kaikki hänen luotaan ulos.

10. Sitten Amnon sanoi Taamarille: Tuo ruoka tänne sisähuoneeseen, syödäkseni sinun kädestäsi. Niin Taamar otti tekemänsä kakut ja toi ne sisähuoneeseen veljellensä Amnonille.

11. Mutta kun hän tarjosi niitä tälle syödä, tarttui tämä häneen ja sanoi hänelle: Tule, makaa minun kanssani, sisareni!

12. Mutta hän sanoi: Pois se, veljeni, älä tee minulle väkivaltaa; sillä semmoista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee sellaista häpeällistä tekoa.

3. Moos. 18:9 3. Moos. 20:17 5. Moos. 27:22

3. Moos. 18:9 Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tytär tai äitisi tytär, kotona tai ulkona syntynyt; älä paljasta heidän häpyänsä.

3. Moos. 20:17 Jos joku ottaa vaimoksi sisarensa, isänsä tyttären tai äitinsä tyttären, ja näkee hänen häpynsä ja tämä näkee hänen häpynsä, niin se on häpeä, ja heidät hävitettäköön kansalaistensa silmien edessä; hän on paljastanut sisarensa hävyn, hän on joutunut syynalaiseksi.

5. Moos. 27:22 Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa, isänsä tyttären tai äitinsä tyttären, kanssa. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen.'

13. Mihin minä joutuisin häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin Israelissa houkkana. Puhu nyt kuninkaan kanssa; hän ei minua sinulta kiellä.

14. Mutta tämä ei tahtonut kuulla häntä, vaan voitti hänet, teki hänelle väkivaltaa ja makasi hänet.

- 15. Mutta sitten valtasi Amnonin ylen suuri vastenmielisyys häntä kohtaan: vastenmielisyys häntä kohtaan oli suurempi kuin rakkaus, jolla hän oli häntä rakastanut. Ja Amnon sanoi hänelle: Nouse, mene tiehesi.**
- 16. Silloin hän sanoi hänelle: Eikö tämä rikos, että ajat minut pois, ole vielä suurempi kuin se toinen, jonka olet minulle tehnyt? Mutta hän ei tahtonut kuulla häntä,**
- 17. vaan huusi nuoren miehen, joka häntä palveli, ja sanoi: Ajakaa ulos minun luotani tämä, ja lukitse ovi hänen jälkeensä.**
- 18. Ja tytöllä oli yllään pitkäliepeinen, hihallinen ihokas; sillä sellaisiin viittoihin olivat kuninkaan tyttäret puetut neitsyenä ollessaan. Ja kun palvelija oli vienyt hänet ulos ja lukinnut oven hänen jälkeensä,**
- 19. sirotteli Taamar tuhkaa päähänsä ja repäisi pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka hänellä oli yllänsä, pani kätensä päänsä päälle ja meni huutaen lakkaamatta.**

Job 2:12 Jer. 2:37

Job 2:12 Mutta kun he jonkun matkan päässä nostivat silmänsä, eivät he enää voineet tuntea häntä; niin he korottivat äänensä ja itkivät, repäisivät kukin viittansa ja viskasivat tomua taivasta kohti päittänsä päälle.

Jer. 2:37 Senkin tyköä olet lähtevä kädet pääsi päällä, sillä Herra on hyljännyt ne, joihin sinä luotat, ja heistä ei sinulle menestystä tule.

20. Hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. Älä pane tätä asiaa niin sydämellesi. Niin Taamar jäi hyljättynä veljensä Absalomin taloon.

21. Kun kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, vihastui hän kovin.

22. Mutta Absalom ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, sentähden että tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarellensa Taamarille.

23. Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että Absalomilla oli lammasten keritsiäiset Baal-Haasorissa, joka on Efraimin luona. Ja Absalom kutsui sinne kaikki kuninkaan pojat.

24. Ja Absalom tuli kuninkaan tykö ja sanoi: Katso, palvelijallasi on lammasten keritsiäiset; jospa kuningaskin palvelijoinen tulisi palvelijansa luo.

1. Sam. 25:2,36

1. Sam. 25:2 Ja Maaonissa oli mies, jolla oli karjataloutensa Karmelissa, ja se mies oli hyvin rikas: hänellä oli kolmetuhatta lammasta ja tuhat vuohta. Ja hän oli keritsemässä lampaitansa Karmelissa.

1. Sam. 25:36 Kun Abigail sitten tuli Naabalin luo, oli tällä talossansa pidot, niinkuin kuninkaan pidot; ja Naabalin sydän oli iloinen, ja hän oli kovin juovuksissa. Niin hän ei kertonut Naabalille mitään, ennenkuin aamu valkeni.

25. Mutta kuningas vastasi Absalomille: Ei niin, poikani, älkäämme tulko kaikki, ettemme olisi sinulle vaivaksi. Ja vaikka hän pyytämällä pyysi häntä, ei hän kuitenkaan tahtonut mennä, vaan hyvästeli hänet.
26. Silloin Absalom sanoi: Jollet itse tulekaan, salli kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme. Kuningas sanoi hänelle: Miksi juuri hänen olisi mentävä sinun kanssasi?
27. Mutta kun Absalom pyytämällä pyysi häntä, päästi hän Amnonin ja kaikki muut kuninkaan pojat menemään hänen kanssansa.
28. Ja Absalom käski palvelijoitaan ja sanoi: Pitäkää silmällä, milloin Amnonin sydän tulee iloiseksi viinistä, ja kun minä sanon teille: 'Surmatkaa Amnon', niin tappakaa hänet älkääkä peljätkö; sillä minähän olen teitä käsenyt. Olkaa lujat ja urhoolliset.
29. Absalomien palvelijat tekivät Amnonille, niinkuin Absalom oli käsenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat, istuivat kukin muulinsa selkään ja pakenivat.
30. Heidän vielä ollessaan matkalla tuli Daavidille sanoma: Absalom on surmannut kaikki kuninkaan pojat, niin ettei heistä ole jäänyt jäljelle ainoatakaan.
31. Silloin kuningas nousi, repäisi vaatteensa ja paneutui maahan maata; ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat siinä reväistyin vaattein.
32. Niin Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, puhkesi puhumaan ja sanoi: Älköön herrani luulko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, ovat tapetut; ainoastaan Amnon on kuollut. Sillä ilme Absalomien kasvoilla on tiennyt pahaa siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa hänen sisarellensa Taamarille.
33. Älköön siis herrani, kuningas, panko sydämelleen sitä puhetta, että muka kaikki kuninkaan pojat olisivat kuolleet; sillä ainoastaan Amnon on kuollut.
34. Mutta Absalom pakeni. Kun palvelija, joka oli tähystäjänä, nosti silmänsä ja katseli, niin katso, paljon väkeä tuli tietä, joka oli hänen takanansa, vuoren kuvetta.
35. Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut, niinkuin palvelijasi sanoi.
36. Juuri kun hän oli saanut sen sanotuksi, niin katso, kuninkaan pojat tulivat; ja he korottivat äänensä ja itkivät. Myöskin kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.
37. Mutta Absalom oli paennut ja mennyt Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Ja Daavid suri poikaansa kaiken aikaa.

2. Sam. 3:3

2. Sam. 3:3 Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin vaimo; kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, Maakan, poika.

38. Kun Absalom oli paennut ja tullut Gesuriin, jäi hän sinne kolmeksi vuodeksi.

39. Ja kuningas Daavid ikävöi päästä Absalomien luo, sillä hän oli lohduttautunut Amnonin kuolemasta.

14. Luku

1. Kun Jooab, Serujan poika, huomasi, että kuninkaan sydän oli kääntynyt Absalomin puoleen,
2. lähetti Jooab noutamaan Tekoasta taitavan vaimon ja sanoi hänelle: Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niinkuin vaimo, joka jo kauan on surrut vainajaa.
3. Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin. Ja Jooab pani sanat hänen suuhunsa.
4. Niin tekoalainen vaimo meni kuninkaan eteen, lankesi kasvoillensa maahan ja osoitti kunnioitusta ja sanoi: Auta, kuningas!
5. Kuningas sanoi hänelle: Mikä sinun on? Hän vastasi: Totisesti, minä olen leskivaimo; mieheni on kuollut.
6. Ja sinun palvelijattarellasi oli kaksi poikaa; he tulivat riitaan keskenänsä kedolla, eikä siellä ollut ketään, joka olisi sovittanut heidän välinsä, ja niin toinen löi toisen kuoliaaksi.
7. Ja katso, koko suku on noussut palvelijatartasi vastaan, ja he sanovat: 'Anna tänne veljensä surmaaja, että me otamme häneltä hengen hänen tapetun veljensä hengestä ja niin hävitämme perillisenkin.' Niin he sammuttaisivat kipinänkin, joka minulla vielä on jäljellä, ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle.

5. Moos. 19:11

5. Moos. 19:11 Mutta jos joku vihaa lähimmäistään ja asettuu häntä väijymään ja karkaa hänen kimppuunsa ja lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista,

8. Kuningas sanoi vaimolle: Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta.
9. Mutta tekoalainen vaimo sanoi kuninkaalle: Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon siitä vapaa.
10. Kuningas sanoi: Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle niin, ja hän ei enää sinuun koske.
11. Vaimo sanoi: Muistakoon kuningas Herraa Jumalaansa, ettei verenkostaja saisi tuottaa vielä suurempaa turmiota, ja ettei minun poikaani tuhottaisi. Silloin hän sanoi: Niin totta kuin Herra elää: ei hiuskarvaakaan sinun poikasi päästä ole putoava maahan.

4. Moos. 35:10 5. Moos. 19:2 Joos. 20:1

4. Moos. 35:10 Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te olette menneet Jordanin yli Kanaanin maahan,

5. Moos. 19:2 niin erota itsellesi kolme kaupunkia siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, että ottaisit sen omaksesi.

Joos. 20:1 Silloin Herra puhui Joosualle sanoen:

12. Mutta vaimo sanoi: Salli palvelijattaresi puhua vielä sananen herralleni, kuninkaalle. Hän vastasi: Puhu.

13. Vaimo sanoi: Miksi sinä ajattelet tehdä juuri samoin Jumalan kansaa vastaan, koskapa kuningas ei salli oman hylkäämänsä tulla takaisin? Noin puhuessaanhan kuningas itse joutuu ikäänkuin syylliseksi.

14. Mehän kuolemme ja olemme niinkuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Mutta Jumala ei ota pois elämää, vaan sitä hän ajattelee, ettei vain hyljätty joutuisi hänestä erotetuksi.

Ps. 89:49 Hes. 18:23,32

Ps. 89:49 Kuka on se mies, joka jää eloon eikä kuoloa näe, joka pelastaa sielunsa tuonelan kädestä? Sela.

Hes. 18:23 Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää?

Hes. 18:32 Sillä ei ole minulle mieleen kuolevan kuolema, sanoo Herra, Herra. Siis kääntykää, niin te saatte elää.

15. Sentähden minä tulin nyt puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, kun kansa sai minut pelkäämään; silloin ajatteli palvelijattaresi: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarensa sanan mukaan.

16. Niin, kuningas on kuuleva ja pelastava palvelijattarensa sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut että minun poikani Jumalan perintöosasta.

17. Ja palvelijattaresi ajatteli: minun herrani, kuninkaan, sana on rauhoittava minut. Sillä herrani, kuningas, on Jumalan enkelin kaltainen, niin että hän kuulee, mikä hyvää on ja mikä paha. Ja Herra, sinun Jumalasi, olkoon sinun kanssasi.

2. Sam. 19:27

2. Sam. 19:27 mutta hän on panetellut palvelijaasi herralle kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin niinkuin Jumalan enkeli; tee siis, mitä hyväksi näet.

18. Kuningas vastasi ja sanoi vaimolle: Älä salaa minulta mitään, mitä minä sinulta kysyn. Vaimo sanoi: Herrani, kuningas, puhukoon.

19. Kuningas kysyi: Eikö Jooabin käsi ole mukana kaikessa tässä? Vaimo vastasi ja sanoi: Niin totta kuin sinun sielusi, minun herrani, kuningas, elää: ei pääse oikeaan eikä vasempaan siitä, mitä herrani, kuningas, puhuu. Niin, sinun palvelijasi Jooab on käskenyt minua tähän ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun.

20. Antaakseen asialle toisen muodon on palvelijasi Jooab näin tehnyt; mutta herrani on viisas niinkuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu.

21. Silloin kuningas sanoi Jooabille: Katso, tämän minä teen: mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom.

22. Niin Jooab lankesi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta ja siunasi kuningasta. Ja Jooab sanoi: Nyt palvelijasi tietää, että

minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas, koska kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan.

23. Sitten Jooab nousi ja meni Gesuriin ja toi Absalomín Jerusalemiin.

2. Sam. 13:27

2. Sam. 13:27 Mutta kun Absalom pyytämällä pyysi häntä, päästi hän Amnonin ja kaikki muut kuninkaan pojat menemään hänen kanssansa.

24. Mutta kuningas sanoi: Hän siirtyköön omaan taloonsa, mutta älköön tulko minun kasvojeni eteen. Niin Absalom siirtyi omaan taloonsa, mutta ei tullut kuninkaan kasvojen eteen.

25. Mutta koko Israelissa ei ollut yhtään niin kaunista miestä kuin Absalom, eikä ketään niin ylisteltyä: kantapäätä kiireeseen asti ei ollut hänessä yhtään virheä.

26. Ja kun hän ajatti hiuksensa - aina vuoden kuluttua hän ajatti ne, sillä ne tulivat hänelle niin raskaiksi, että hänen täytyi ne ajattaa - niin painoivat hänen hiuksensa kaksisataa sekeliä kuninkaan painoa.

27. Ja Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar; hän oli kaunis nainen.

2. Sam. 18:18

2. Sam. 18:18 Mutta Absalom oli eläessään hankkinut ja pystyttänyt itsellensä patsaan, joka on Kuninkaanlaaksossa; sillä hän sanoi: Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi minun nimeni muiston. Patsaan hän oli kutsunut nimensä mukaan, ja sen nimi on vielä tänäkin päivänä Absalomín muistomerkki.

28. Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa, tulematta kuninkaan kasvojen eteen.

29. Ja Absalom lähetti sanan Jooabille lähettääkseen hänet kuninkaan luo; mutta tämä ei tahtonut tulla hänen luokseen. Ja hän lähetti vielä toisen kerran, mutta hän ei tahtonut tulla.

30. Silloin hän sanoi palvelijoillensa: Katsokaa, Jooabin maapalsta on minun maapalstani vieressä, ja hänellä on siinä ohraa; menkää ja sytyttäkää se palamaan. Ja Absalomín palvelijat sytyttivät maapalstan palamaan.

31. Niin Jooab nousi ja meni Absalomín luo taloon ja sanoi hänelle: Miksi sinun palvelijasi ovat sytyttäneet palamaan maapalstan, joka on minun omani?

32. Absalom vastasi Jooabille: Katso, minä lähetin sinulle sanan: Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo sanomaan: Mitä varten minä olen tullut kotiin Gesurista? Olisi parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon tulla kuninkaan kasvojen eteen; ja jos minussa on vääryys, niin surmatkoon hän minut.

33. Silloin Jooab meni kuninkaan tykö ja kertoi hänelle tämän. Ja hän kutsui Absalomín, ja tämä tuli kuninkaan tykö ja kumartui kasvoilleen maahan kuninkaan eteen. Ja kuningas suuteli Absalomia.

15. Luku

1. Mutta sitten tapahtui, että Absalom hankki itsellensä vaunut ja hevoset sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellensä.

1. Kun. 1:5

1. Kun. 1:5 Mutta Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: Minä tahdon tulla kuninkaaksi. Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään.

2. Ja Absalomilla oli tapana asettua varhain aamulla sen tien viereen, joka vei portille; ja kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassaan, kutsui Absalom hänet ja kysyi: Mistä kaupungista sinä olet? Kun tämä vastasi: Palvelijasi on siitä tai siitä Israelin sukukunnasta,

3. sanoi Absalom hänelle: Asiasi on kyllä hyvä ja oikea, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka sinua kuulisi.

4. Ja Absalom sanoi vielä: Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin tulisi minun eteeni jokainen, jolla on riita- tai oikeusasia, ja minä antaisin hänelle oikeuden.

5. Ja kun joku lähestyi kumartaaksensa häntä, ojensi hän kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä.

6. Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta. Ja niin Absalom varasti Israelin miesten sydämet.

7. Neljän vuoden kuluttua sanoi Absalom kerran kuninkaalle: Salli minun mennä Hebroniin täyttämään lupaus, jonka olen Herralle tehnyt.

8. Sillä asuessani Gesurissa, Aramissa, sinun palvelijasi teki lupauksen ja sanoi: 'Jos Herra antaa minun tulla takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen Herraa.'

1. Moos. 28:20 2. Sam. 13:37

1. Moos. 28:20 Ja Jaakob teki lupauksen, sanoen: Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut sillä tiellä, jota nyt kuljen, ja antaa minulle leipää syödäkseni ja vaatteita pukeutuakseni,

2. Sam. 13:37 Mutta Absalom oli paennut ja mennyt Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Ja Daavid suri poikaansa kaiken aikaa.

9. Kuningas sanoi hänelle: Mene rauhassa. Niin hän nousi ja meni Hebroniin.

10. Mutta Absalom lähetti vakoojia kaikkiin Israelin sukukuntiin ja sanoi: Kun kuulette pasunan äänen, niin sanokaa: 'Absalom

on tullut kuninkaaksi Hebronissa'.

11. Ja Absalomin kanssa oli Jerusalemissa kutsuvieraina mennyt kaksisataa miestä, jotka menivät sinne aivan viattomina, tietämättä mitään koko asiasta.

12. Ja Absalom lähetti myös, sillä aikaa kun uhrasi teurasuhrejaan, noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, hänen kaupungistaan Giilosta. Ja salaliitto vahvistui, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomin puolelle.

1. Aik. 27:33

1. Aik. 27:33 Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja, ja arkilainen Huusai oli kuninkaan ystävä.

13. Niin tultiin Daavidin luo ja ilmoitettiin: Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomin puolelle.

14. Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoille, jotka olivat hänen luonaan Jerusalemissa: Nouskaa, paetkaamme, sillä meillä ei ole muuta pelastusta Absalomin käsistä. Lähtekää kiiruusti, ettei hän äkkiä saavuttaisi meitä ja saattaisi onnettomuutta meille ja surmaisi kaupungin asukkaita miekan terällä.

Ps. 3:1

Ps. 3:1 Daavidin virsi, hänen paetessaan poikaansa Absalomia.

15. Kuninkaan palvelijat vastasivat kuninkaalle: Tehtäköön aivan niinkuin herrani, kuningas, harkitsee parhaaksi. Me olemme sinun palvelijoitasi.

16. Ja kuningas lähti, ja koko hänen hovinsa seurasi häntä; kuitenkin jätti kuningas kymmenen sivuvaimoaan jäljelle vartioimaan linnaa.

17. Niin kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle

18. kaikkien hänen palvelijainsa kulkiessa hänen ohitsensa. Myös kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat tulleet hänen jäljessään Gatista, kulkivat kuninkaan ohitse.

2. Sam. 8:18

2. Sam. 8:18 Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä; Daavidin pojat olivat myös pappeina.

19. Niin kuningas sanoi gatilaiselle Ittalle: Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet vieras, vieläpä maanpaossa kotoasi.

20. Eilen sinä tulit; ottaisinko minä jo tänä päivänä sinut harhailemaan meidän kanssamme matkallamme, kun minä itsekin menen, minne menenkin? Käänny takaisin ja vie veljesi mukana. Armo ja uskollisuus sinulle!

21. Mutta Ittai vastasi kuninkaalle ja sanoi: Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: missä paikassa herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi.

Ruut 1:16

Ruut 1:16 Mutta Ruut vastasi: Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jätät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani.

22. Daavid sanoi Ittaille: Tule sitten ja kulje minun ohitseni. Niin gatilainen Ittai kulki ohitse ja kaikki hänen miehensä ja kaikki vaimot ja lapset, jotka olivat hänen kanssaan.

23. Ja koko maa itki ääneen, kun kaikki väki kulki ohitse. Ja kun kuningas oli kulkemassa Kidronin laakson poikki, kaiken väen kulkiessa erämaan tielle päin,

Joh. 18:1

Joh. 18:1 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinensa.

24. niin katso, siinä oli myös Saadok ynnä hänen kanssaan kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkia. Mutta he laskivat Jumalan arkin maahan, ja Ebjatar uhrasi, kunnes kaikki väki kaupungista oli ehtinyt kulkea ohitse.

25. Niin kuningas sanoi Saadokille: Vie Jumalan arkki takaisin kaupunkiin. Jos minä saan armon Herran silmien edessä, tuo hän minut takaisin ja antaa minun vielä nähdä hänet ja hänen asumuksensa.

Ps. 27:4

Ps. 27:4 Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä.

26. Mutta jos hän sanoo näin: 'Minä en ole mielistynyt sinuun', niin katso, hän tehköön minulle, minkä hyväksi näkee.

1. Sam. 3:18 2. Sam. 10:12

1. Sam. 3:18 Niin Samuel kertoi hänelle kaiken eikä salannut häneltä mitään. Mutta hän sanoi: Hän on Herra; hän tehköön, minkä hyväksi näkee.

2. Sam. 10:12 Ole luja, ja pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra, minkä hyväksi näkee.

27. Ja kuningas sanoi pappi Saadokille: Sinähän olet näkijä; palaa rauhassa kaupunkiin, sinä ja sinun poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, molemmat poikanne, teidän kanssanne.

1. Sam. 9:9 2. Sam. 17:17

1. Sam. 9:9 - Muinoin sanottiin Israelissa, kun mentiin kysymään Jumalalta, näin: Tulkaa, menkäämme näkijän luo. Sillä sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi. -

2. Sam. 17:17 Ja Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, ja eräs palvelijatar kuljetti heille sinne sanaa; sitten he aina menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille. Sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä menemällä kaupunkiin.

28. Katsokaa, minä viivyn kahlauspaikoissa erämaassa, kunnes teiltä tulee sana minun tiedokseni.

29. Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan arkin takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

30. Mutta Daavid kulki itkien Öljymäkeä ylös, pää peitettynä ja paljain jaloin. Ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssansa, oli myös peittänyt päänsä, ja he kulkivat itkien lakkaamatta.

2. Sam. 19:4 Est. 6:12 Jer. 14:3

2. Sam. 19:4 Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa, ja hän huusi kovalla äänellä: Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!

Est. 6:12 Sitten Mordokai palasi takaisin kuninkaan porttiin, mutta Haaman kiiruhti kotiinsa murehtien ja pää peitettynä.

Jer. 14:3 Heidän ylimyksensä lähettävät alaisiansa vedelle. Nämä tulevat kaivoille, eivät löydä vettä, palajavat astiat tyhjinä, ovat pettyneet ja häpeissänsä ja peittävät päänsä.

31. Ja kun Daavidille kerrottiin, että myös Ahitofel oli salaliittolaisten joukossa Absalomien puolella, sanoi Daavid: Herra, käännä Ahitofelin neuvo hulluudeksi.

Job 5:12

Job 5:12 Hän tekee kavalain hankkeet tyhjiksi, niin ettei mikään menesty heidän kättensä alla,

32. Kun sitten Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa Jumalaa rukoiltiin, tuli arkilainen Huusai häntä vastaan, ihokas reväistynä ja multaa pään päällä.

33. Daavid sanoi hänelle: Jos sinä tulet minun kanssani, niin olet minulle vain kuormaksi.

34. Mutta jos palaat kaupunkiin ja sanot Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Minä olen ennen ollut sinun isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi', niin voit olla minulle avuksi tekemällä Ahitofelin neuvon tyhjäksi.

2. Sam. 17:6

2. Sam. 17:6 Ja kun Huusai tuli Absalomin tykö, sanoi Absalom hänelle: Niin ja niin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jollei, niin puhu sinä.

35. Siellähän ovat sinun kanssasi myöskin papit, Saadok ja Ebjatar; kaikki, mitä kuulet kuninkaan linnasta, ilmoita papeille, Saadokille ja Ebjatarille.

36. Katso, heillä on siellä mukanaan myös molemmat poikansa, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla Joonatan; näiden kautta voitte lähettää minulle tiedon kaikesta, mitä kuulette.

37. Niin Huusai, Daavidin ystävä, meni kaupunkiin, juuri kun Absalom tuli Jerusalemiin.

1. Aik. 27:33

1. Aik. 27:33 Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja, ja arkilainen Huusai oli kuninkaan ystävä.

16. Luku

1. Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, tuli häntä vastaan Siiba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloitu aasipari, jonka selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä.

2. Sam. 9:2

2. Sam. 9:2 Saulin perheessä oli ollut palvelija nimeltä Siiba, ja hänet he kutsuivat Daavidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: Oletko sinä Siiba? Hän vastasi: Palvelijasi on.

2. Niin kuningas sanoi Siiballe: Mitä sinä näillä teet? Siiba vastasi: Aasit ovat kuninkaan perheelle ratsastettaviksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäväksi ja viini uupuneiden juotavaksi erämaassa.

3. Kuningas sanoi: Mutta missä sinun herrasi poika on? Siiba vastasi kuninkaalle: Hän jäi Jerusalemiin; sillä hän ajatteli: 'Nyt Israelin heimo antaa minulle takaisin isäni kuninkuuden'.

2. Sam. 19:27

2. Sam. 19:27 mutta hän on panetellut palvelijaasi herralle kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin niinkuin Jumalan enkeli; tee siis, mitä hyväksi näet.

4. Niin kuningas sanoi Siiballe: Katso, kaikki, mitä Mefibosetilla on, tulee sinun omaksesi. Siiba vastasi: Minä kumarran; suo minun saada armo sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas.

5. Kun kuningas Daavid tuli Bahurimiin, niin katso, sieltä tuli mies, joka oli sukua Saulin perheelle, nimeltä Siimei, Geeran poika; hän tuli ja kiroili tullessaan.

2. Sam. 19:19 1. Kun. 2:8

2. Sam. 19:19 ja sanoi kuninkaalle: Älköön herrani lukeko minulle paha tekoani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemistä; älköön kuningas panko sitä sydämellensä.

1. Kun. 2:8 Ja katso, vielä on sinun luonasi Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka hirveillä kirouksilla kiroili minua, kun minä menin Mahanaimiin. Kun hän tuli minua vastaan alas Jordanille, vannoin minä hänelle Herran kautta ja sanoin: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'

6. Ja hän viskeli kivillä Daavidia ja kaikkia kuningas Daavidin palvelijoita, vaikka kaikki väki ja kaikki urhot olivat hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

7. Ja kiroillessaan häntä Siimei sanoi näin: Pois, pois, sinä murhamies, sinä kelvoton!

2. Moos. 22:28

2. Moos. 22:28 Jumalaa älä herjaa, ja kansasi ruhtinasta älä kiroa.

8. Herra kostaa sinulle kaiken Saulin perheen veren, hänen, jonka sijaan sinä olet tullut kuninkaaksi. Ja Herra antaa nyt kuninkuuden sinun poikasi Absalomien käteen. Ja katso, sinä olet itse joutunut onnettomuuteen, sillä murhamies sinä olet.

9. Niin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: Miksi tuo koiranraato saa kiroilla herrani, kuningasta? Anna minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki.

1. Sam. 24:15 1. Sam. 26:8 2. Sam. 9:8 2. Sam. 19:21

1. Sam. 24:15 Kenen jälkeen Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua!

1. Sam. 26:8 Ja Abisai sanoi Daavidille: Jumala on tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli nyt minun keihästä hänet maahan; yksi isku vain, toista ei tarvita.

2. Sam. 9:8 Niin tämä kumarsi ja sanoi: Mikä on palvelijasi, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?

2. Sam. 19:21 Niin Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: Eikö Siimei ole rangaistava kuolemalla siitä, että hän on kiroillut Herran voideltua?

10. Mutta kuningas vastasi: Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Jos hän kiroilee ja jos Herra on käsenyt häntä: 'Kiroile Daavidia', niin kuka voi sanoa: 'Miksi teet niin?'

2. Sam. 19:22 1. Kun. 2:8,36 Valit. 3:37 Joh. 18:11

2. Sam. 19:22 Mutta Daavid vastasi: Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat, kun tulette minulle tänä päivänä kiusaajaksi? Olisiko ketään Israelissa tänä päivänä kuolemalla rangaistava? Minä tiedän tulleeni tänä päivänä Israelin kuninkaaksi.

1. Kun. 2:8 Ja katso, vielä on sinun luonasi Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka hirveillä kirouksilla kiroili minua, kun minä menin Mahanaimiin. Kun hän tuli minua vastaan alas Jordanille, vannoin minä hänelle Herran kautta ja sanoin: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'

1. Kun. 2:36 Sen jälkeen kuningas lähetti kutsumaan Siimein ja sanoi hänelle: Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä, menemättä sieltä sinne tai tänne.

Valit. 3:37 Onko kukaan sanonut, ja se on tapahtunut, jos ei Herra ole käsenyt?

Joh. 18:11 Niin Jeesus sanoi Pietarille: Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?

11. Ja Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoillensa: Katso, oma poikani, joka on lähtenyt minun ruumiistani, väijyy henkeäni; miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kiroilkoon vain; sillä Herra on häntä käsenyt.

12. Ehkä Herra vielä näkee minun kurjuuteni, ja ehkä Herra maksaa minulle hyvällä sen kirouksen, joka tänä päivänä kohtaa minua.

13. Ja Daavid kulki miehinensä tietä myöten, ja Siimei kulki pitkin vuoren kuvetta rinnan hänen kanssansa, kiroili kulkiessaan ja viskeli kiviä ja heitteli soraa.

14. Kun kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssansa, oli tullut Ajefimiin, hengähti hän siellä.

15. Mutta Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet, olivat tulleet Jerusalemiin; ja Ahitofel oli hänen kanssansa.

16. Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomien luo, sanoi Huusai Absalomille: Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!

17. Absalom sanoi Huusaille: Tälläinenkö on rakkautesi ystäväsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi kanssa?

18. Huusai vastasi Absalomille: Ei, vaan kenen Herra ja tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet, sen puolella minä olen, ja sen luokse minä jään.

19. Ja toisekseen: ketä minä palvelisin? Enkö hänen poikaansa? Niinkuin olen palvellut sinun isääsi, niin tahdon palvella sinuakin.

20. Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: Antakaa nyt neuvo, mitä meidän on tehtävä.

21. Ahitofel vastasi Absalomille: Mene isäsi sivuvaimojen tykö, jotka hän on jättänyt linnaa vartioimaan. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet saattanut itsesi isäsi vihoihin, ja kaikki, jotka ovat sinun kanssasi, saavat rohkeutta.

2. Sam. 15:16

2. Sam. 15:16 Ja kuningas lähti, ja koko hänen hovinsa seurasi häntä; kuitenkin jätti kuningas kymmenen sivuvaimoiaan jäljelle vartioimaan linnaa.

22. Niin Absalomille pystytettiin telttä katolle; ja Absalom meni isänsä sivuvaimojen tykö koko Israelin nähden.

2. Sam. 12:11

2. Sam. 12:11 Näin sanoo Herra: Katso, minä nostatan sinulle onnettomuuden sinun omasta perheestäsi, ja silmiesi edessä minä otan sinun vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän on makaava sinun vaimojesi kanssa tämän auringon nähden.

23. Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niinkuin Jumalalta saatu vastaus: sen arvoinen oli jokainen Ahitofelin neuvo sekä Daavidille että Absalomille.

17. Luku

1. Ja Ahitofel sanoi Absalomille: Salli minun valita kaksitoista tuhatta miestä ja nousta tänä yönä ajamaan takaa Daavidia,

2. niin minä karkaan hänen kimppuunsa, kun hän on väsynyt ja hänen kätensä ovat herpoutuneet, ja saatan hänet kauhun valtaan, niin että kaikki väki, mitä hänen kanssansa on, pakenee. Sitten minä surmaan kuninkaan yksinänsä.

3. Ja minä palautan kaiken kansan sinun luoksesi. Kaikkien palaaminen riippuu siitä miehestä, jota sinä etsit; kaikki kansa saa rauhan.

4. Tämä miellytti Absalomia ja kaikkia Israelin vanhimpia.

5. Kuitenkin sanoi Absalom: Kutsukaa myös arkilainen Huusai, kuullaksemme, mitä hänellä on sanottavana.

2. Sam. 16:16

2. Sam. 16:16 Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomien luo, sanoi Huusai Absalomille: Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!

6. Ja kun Huusai tuli Absalomien tykö, sanoi Absalom hänelle: Niin ja niin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jollei, niin puhu sinä.

7. Huusai vastasi Absalomille: Ei ole hyvä se neuvo, jonka Ahitofel tällä kertaa on antanut.

2. Sam. 15:34

2. Sam. 15:34 Mutta jos palaat kaupunkiin ja sanot Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Minä olen ennen ollut sinun isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi', niin voit olla minulle avuksi tekemällä Ahitofelin neuvon tyhjäksi.

8. Ja Huusai sanoi vielä: Sinä tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urhoja ja julmistuneita niinkuin karhu kedolla, jolta poikaset on riistetty; myöskin on isäsi sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä.

9. Katso, hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan. Jos jo alussa meikäläisiä kaatuisi ja se saataisiin kuulla, niin sanottaisiin: 'Väelle, joka seurasi Absalomia, on tullut tappio.'

10. Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa; sillä koko Israel tietää, että sinun isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat hänen kanssansa, ovat urhoollisia miehiä.

11. Sentähden on minun neuvoni tämä: Koottakoon sinun luoksesi koko Israel Daanista aina Beersebaan asti, että niitä tulee niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla; ja lähde sinä itsekin taisteluun.

Tuom. 20:1

Tuom. 20:1 Ja kaikki israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja kansa kokoontui yhtenä miehenä Daanista aina Beersebaan saakka, niin myös Gileadin maasta, Herran eteen Mispaan.

12. Kun me sitten karkaamme hänen kimppuunsa, missä ikinä hänet tavataan, niin me painumme hänen päällensä, niinkuin kaste laskeutuu maahan. Eikä hänestä ja kaikista niistä miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoatakaan.

13. Ja jos hän vetäytyisi johonkin kaupunkiin, niin koko Israel asettaisi köydet sen kaupungin ympärille, ja me kiskoisimme sen alas laaksoon, kunnes siitä ei löytyisi kiveäkään.

14. Silloin sanoivat Absalom ja kaikki Israelin miehet: Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo. Sillä Herra oli säätänyt sen näin, tehdäkseen tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon, että Herra saattaisi Absalomien onnettomuuteen.

Job 5:12 Hän tekee kavalain hankkeet tyhjiksi, niin ettei mikään menesty heidän kättensä alla,

15. Ja Huusai sanoi papeille, Saadokille ja Ebjatarille: Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut.

16. Niin lähettäkää nyt pian ja ilmoittakaa Daavidille tämä sana: 'Älä jää yöksi kahlauspaikkoihin erämaahan, vaan mene joen yli, ettei kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuisi perikatoon.'

17. Ja Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, ja eräs palvelijatar kuljetti heille sinne sanaa; sitten he aina menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille. Sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä menemällä kaupunkiin.

Joos. 15:7 Joos. 18:16 2. Sam. 15:27

Joos. 15:7 Sitten raja nousee Debiriin Aakorin laaksosta ja kääntyy pohjoiseen päin Gilgalia kohti, joka on vastapäätä puron eteläpuolella olevaa Adummimin solaa; sitten raja kulkee Een-Semeksien veteen ja päättyy Roogelin lähteeseen.

Joos. 18:16 Sitten raja laskeutuu sen vuoren päähän, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin laaksoa, Refaimin tasangon pohjoisessa laidassa; sieltä se laskeutuu Hinnomin laaksoon Jebusilaiskukkulan eteläpuolitse ja edelleen Roogelin lähteelle.

2. Sam. 15:27 Ja kuningas sanoi pappi Saadokille: Sinähän olet näkijä; palaa rauhassa kaupunkiin, sinä ja sinun poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, molemmat poikanne, teidän kanssanne.

18. Mutta eräs poikanen näki heidät ja ilmoitti Absalomille. Silloin he molemmat menivät kiiruusti pois ja tulivat erään miehen taloon Bahurimiin. Hänellä oli kaivo pihallaan, ja he laskeutuivat siihen.

19. Ja hänen vaimonsa otti peitteen ja levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyviä sen päälle, niin ettei voitu huomata mitään.

Joos. 2:4,6

Joos. 2:4 Mutta vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat.

Joos. 2:6 Mutta hän oli vienyt heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli asetellut katolle.

20. Kun Absalomien palvelijat tulivat vaimon luo taloon, kysyivät he: Missä ovat Ahimaas ja Joonatan? Vaimo vastasi heille: Tuosta he menivät vesilätäkön yli. He etsivät, ja kun eivät heitä löytäneet, palasivat he takaisin Jerusalemiin.

21. Ja niin pian kuin he olivat menneet, nousivat toiset kaivosta, menivät ja veivät sanan kuningas Daavidille; he sanoivat Daavidille: Nouskaa ja menkää joutuin veden yli, sillä sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut teidän turmioksenne.

22. Silloin Daavid ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssaan, nousi, ja he menivät Jordanin yli. Ja kun aamu valkeni, ei ollut ainoatakaan, joka ei olisi tullut Jordanin yli.

23. Mutta kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvoansa noudatettu, satuloi hän aasinsa, nousi ja lähti kotiinsa omaan kaupunkiinsa, ja kun hän oli toimittanut talonsa, hirttäytyi hän; niin hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

24. Daavid oli tullut Mahanaimiin, kun Absalom ja kaikki Israelin miehet hänen kanssaan menivät Jordanin yli.

25. Mutta Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Ja Amasa oli Jitra nimisen jisreeliläisen miehen poika; tämä mies oli yhtynyt Abigailiin, Naahaan tyttäreeseen, Jooabin äidin Serujan sisareen.

2. Sam. 19:13 1. Aik. 2:16

2. Sam. 19:13 Ja Amasalle sanokaa: 'Olethan sinä minun luutani ja lihaani. Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jollet sinä kaikkea elinaikaasi ole minun sotapäällikköni Jooabin sijassa.'

1. Aik. 2:16 Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Ja Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme.

26. Ja Israel ja Absalom leiriytyivät Gileadin maahan.

27. Kun Daavid tuli Mahanaimiin, niin Soobi, Naahaan poika, ammonilaisten Rabbasta, ja Maakir, Ammielin poika, Loodebarista, ja gileadilainen Barsillai, Roogelimista,

2. Sam. 9:4 2. Sam. 19:31 1. Kun. 2:7

2. Sam. 9:4 Kuningas kysyi häneltä: Missä hän on? Siiba vastasi kuninkaalle: Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa.

2. Sam. 19:31 Gileadilainen Barsillai oli myös tullut Roogelimista ja meni kuninkaan kanssa Jordanille saattamaan häntä Jordanin yli.

1. Kun. 2:7 Mutta gileadilaisen Barsillain pojille osoita laupeutta, niin että he pääsevät niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä hekin tulivat minun avukseni, kun minä pakenin sinun veljeäsi Absalomia.

28. toivat sinne vuoteita, vateja ja saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja ja paahdettuja jyviä, papuja, herneitä

29. sekä hunajaa, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja väelle, mikä oli hänen kanssansa; sillä he ajattelivat: Väki on nälissään, uuvuksissa ja janoissaan erämaassa.

18. Luku

1. Ja Daavid piti mukanaan olevan väen katselmuksen, ja asetti sille tuhannen- ja sadanpäämiehet.

2. Sitten Daavid lähetti väen liikkeelle: yhden kolmanneksen Jooabin johdolla, toisen kolmanneksen Abisain, Serujan pojan, Jooabin veljen, johdolla ja kolmannen kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Ja kuningas sanoi kansalle: Minä lähden myös itse

teidän kanssanne.

2. Sam. 15:19

2. Sam. 15:19 Niin kuningas sanoi gatilaiselle Ittaille: Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet vieras, vieläpä maanpaossa kotoasi.

3. Mutta kansa vastasi: Älä lähde; sillä jos me pakenemme, ei meistä välitetä, ja jos puolet meistä saa surmansa, ei meistä silloinkaan välitetä, mutta sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta meistä. Sentähden on nyt parempi, että sinä olet valmiina tulemaan meille avuksi kaupungista.

2. Sam. 21:17

2. Sam. 21:17 Mutta Abisai, Serujan poika, tuli hänen avukseen ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat hänellä valan sanoen: Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettet sammuttaisi Israelin lamppua.

4. Niin kuningas sanoi heille: Minä teen, minkä te hyväksi näette. Ja kuningas asettui portin pieleen, ja kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen joukkoina.

5. Mutta kuningas käski Jooabia, Abisaita ja Ittaita ja sanoi: Pidelkää minulle mieliksi hellävaroen nuorukaista Absalomia. Ja kaikki kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille päälliköille käskyn Absalomista.

6. Niin väki lähti kentälle Israelia vastaan, ja taistelu tapahtui Efraimin metsässä.

7. Siellä Daavidin palvelijat voittivat Israelin väen, ja siellä oli sinä päivänä suuri mieshukka: kaksikymmentä tuhatta miestä.

8. Ja taistelu levisi koko siihen seutuun; ja metsä söi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

9. Ja Absalom sattui yhteen Daavidin palvelijain kanssa. Absalom ratsasti muulilla; ja kun muuli tuli suuren, tiheäoksaisten tammen alle, tarttui hän päästään tammeen, niin että hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille, kun muuli juoksi pois hänen altansa.

2. Sam. 14:26

2. Sam. 14:26 Ja kun hän ajatti hiuksensa - aina vuoden kuluttua hän ajatti ne, sillä ne tulivat hänelle niin raskaiksi, että hänen täytyi ne ajattaa - niin painoivat hänen hiuksensa kaksisataa sekeliä kuninkaan painoa.

10. Sen näki eräs mies ja ilmoitti sen Jooabille ja sanoi: Katso, minä näin Absalomin riippuvan tammessa.

11. Niin Jooab sanoi miehelle, joka ilmoitti hänelle tämän: Jos näit sen, miksi et lyönyt häntä siinä maahan? Minun olisi ollut

annettava sinulle kymmenen hopeasekeliä ja vyö.

12. Mutta mies vastasi Jooabille: Vaikka käsiini punnittaisiin tuhat hopeasekeliä, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas käski meidän kuultemme sinua, Abisaita ja Ittaita sanoen: 'Pitäkää vaari nuorukaisesta Absalomista.'

13. Vai kavaltaisinko minä oman henkeni? Sillä eihän mikään pysy salassa kuninkaalta, ja sinä pysyisit kyllä syrjässä.

14. Niin Jooab sanoi: Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi. Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja pisti ne Absalomin rintaan, kun hän vielä eli tammessa.

15. Ja kymmenen nuorta miestä, Jooabin aseenkantajaa, astui Absalomin luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi.

16. Sitten Jooab puhalsi pasunaan; ja väki palasi ajamasta takaa Israelia, kun Jooab pysähdytti väen.

17. Ja he ottivat Absalomin ja heittivät hänet metsässä suureen kuoppaan ja pystyttivät sangen suuren kiviroukkion hänen päällensä. Mutta koko Israel pakeni, kukin majallensa.

Joos. 7:26 Joos. 8:29

Joos. 7:26 Ja he kasasivat hänen päällensä suuren kiviroukkion, joka vielä tänäkin päivänä on olemassa; ja niin Herra lauhtui vihansa hehkusta. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin päivänä Aakorin laaksoksi.

Joos. 8:29 Mutta Ain kuninkaan hän ripusti hirteen, jossa hän riippui iltaan asti. Mutta auringon laskiessa Joosua käski ottaa hänen ruumiinsa alas hirrestä, ja he heittivät sen kaupungin portin edustalle ja kasasivat sen päälle suuren kiviroukkion, joka on siellä vielä tänäkin päivänä.

18. Mutta Absalom oli eläessään hankkinut ja pystyttänyt itsellensä patsaan, joka on Kuninkaanlaaksossa; sillä hän sanoi: Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi minun nimeni muiston. Patsaan hän oli kutsunut nimensä mukaan, ja sen nimi on vielä tänäkin päivänä Absalomin muistomerkki.

1. Moos. 14:17 2. Sam. 14:27

1. Moos. 14:17 Kun hän oli paluumatkalla, voitettuaan Kedorlaomerin ja ne kuninkaat, jotka olivat tämän kanssa, meni Sodoman kuningas häntä vastaan Saaven laaksoon, jota sanotaan Kuninkaan laaksoksi.

2. Sam. 14:27 Ja Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar; hän oli kaunis nainen.

19. Ja Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: Minä juoksen saattamaan kuninkaalle sen ilosanoman, että Herra on auttanut hänet hänen vihollistensa käsistä oikeuteensa.

20. Mutta Jooab sanoi hänelle: Tänä päivänä et ole ilosanoman saattaja; jonakin muuna päivänä saattanet ilosanoman, mutta tänä päivänä et saata ilosanomaa, sillä onhan kuninkaan poika kuollut.

21. Sitten Jooab sanoi eräälle etiopialaiselle: Mene ja ilmoita kuninkaalle, mitä olet nähnyt. Niin etiopialainen kumarsi Jooabille

ja lähti juoksemaan.

22. Mutta Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: Tulloon mitä tahansa, mutta minä juoksen etiopialaisen jälkeen. Jooab sanoi: Miksi sinä juoksisit, poikani, eihän sinulle siitä ilosanomansaattajan palkkaa tule?

23. Tulloon mitä tahansa, mutta minä juoksen. Silloin hän sanoi hänelle: Juokse sitten. Niin Ahimaas lähti juoksemaan Lakeuden tietä ja sivuutti etiopialaisen.

24. Daavid istui molempien porttien välissä. Ja tähystäjä meni portin katolle muurin päälle; kun hän nosti silmänsä ja katseli, niin katso: mies tuli juosten yksinänsä.

25. Tähystäjä huusi ja ilmoitti sen kuninkaalle. Niin kuningas sanoi: Jos hän on yksin, niin hänellä on ilosanoma. Ja hän tuli yhä lähemmäksi.

26. Sitten tähystäjä näki toisen miehen tulevan juosten; ja hän huusi porttiin sanoen: Minä näen vielä toisen miehen tulevan juosten yksinänsä. Kuningas sanoi: Sekin saattaa ilosanomaa.

27. Ja tähystäjä sanoi: Sen ensimmäisen juoksu näyttää minusta Ahimaasin, Saadokin pojan, juoksulta. Niin kuningas sanoi: Se on hyvä mies; hän tulee hyviä sanomia tuoden.

28. Ja Ahimaas huusi ja sanoi kuninkaalle: Rauha! Sitten hän kumartui kasvoillensa maahan kuninkaan eteen ja sanoi: Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on antanut sinun käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani, kuningasta, vastaan.

29. Niin kuningas kysyi: Voiko nuorukainen Absalom hyvin? Ahimaas vastasi: Minä näin suuren väkijoukon, kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi; mutta en tiedä, mitä se oli.

30. Kuningas sanoi: Astu syrjään ja asetu sinne. Niin hän astui syrjään ja jäi seisomaan sinne.

31. Ja katso, etiopialainen tuli perille, ja etiopialainen sanoi: Ilosanoma herralleni, kuninkaalle: Herra on tänä päivänä auttanut sinut oikeutesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan.

32. Kuningas kysyi etiopialaiselta: Voiko nuorukainen Absalom hyvin? Etiopialainen vastasi: Käyköön herrani kuninkaan vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan tehdäkseen sinulle pahaa, niinkuin on käynyt sille nuorukaiselle.

33. Kuningas tuli kovin järkytetyksi, nousi portin päällä olevaan yläsaliin ja itki. Ja mennessänsä hän huusi näin: Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!

2. Sam. 19:4

2. Sam. 19:4 Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa, ja hän huusi kovalla äänellä: Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!

19. Luku

1. Jooabille ilmoitettiin: Katso, kuningas itkee ja suree Absalomia.

2. Ja voitto muuttui sinä päivänä suruksi kaikelle kansalle, koska kansa sinä päivänä kuuli sanottavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden.

3. Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin ikäänkuin varkain, niinkuin tulee varkain väki, joka on häväissyt itsensä pakenemalla taistelusta.

4. Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa, ja hän huusi kovalla äänellä: Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!

2. Sam. 18:33

2. Sam. 18:33 Kuningas tuli kovin järkytetyksi, nousi portin päällä olevaan yläsaliin ja itki. Ja mennessänsä hän huusi näin: Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!

5. Niin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: Sinä olet tänä päivänä nostanut häpeän kaikkien palvelijaisi kasvoille, vaikka he tänä päivänä ovat pelastaneet sekä sinun oman henkesi että sinun poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen.

6. Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat. Sillä nyt sinä olet antanut tietää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita; - niin, nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleet, se olisi sinulle mieleen.

7. Mutta nouse nyt ylös ja mene ulos ja puhuttele ystävällisesti palvelijoitasi. Sillä minä vannon Herran kautta: jollet mene ulos, niin ei totisesti yhtä ainoatakaan miestä jää luoksesi tänä yönä; ja tämä on oleva sinulle suurempi onnettomuus kuin mikään muu, joka on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka.

8. Silloin kuningas nousi ja asettui istumaan porttiin. Ja kaikelle kansalle ilmoitettiin ja sanottiin: Kuningas istuu nyt portissa. Silloin kaikki kansa tuli kuninkaan eteen. Mutta kun Israel oli paennut, kukin majallensa,

2. Sam. 18:17

2. Sam. 18:17 Ja he ottivat Absalomin ja heittivät hänet metsässä suureen kuoppaan ja pystyttivät sangen suuren kiviroukkion hänen päällensä. Mutta koko Israel pakeni, kukin majallensa.

9. alkoi kaikki kansa kaikkien Israelin heimojen keskuudessa riidellä ja sanoa: Kuningas on pelastanut meidät vihollistemme kourista, hän on vapauttanut meidät filistealaisten kourista, ja nyt hän on Absalomia paossa, maasta poissa.

10. Mutta Absalom, jonka me olemme voidelleet kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette nyt ryhdy tuomaan kuningasta takaisin?

11. Mutta kuningas Daavid lähetti sanan papeille Saadokille ja Ebjatarille ja käski sanoa: Puhukaa Juudan vanhimmille ja sanokaa: 'Miksi te olette viimeiset tuomaan kuningasta takaisin hänen linnaansa? Sillä se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaikkaansa.

12. Te olette minun veljiäni, minun luutani ja lihaani. Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?'

2. Sam. 5:1

2. Sam. 5:1 Sitten kaikki Israelin sukukunnat tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat näin: Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

13. Ja Amasalle sanokaa: 'Olethan sinä minun luutani ja lihaani. Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jollet sinä kaikkea elinaikaasi ole minun sotapäällikköni Jooabin sijassa.'

2. Sam. 17:25 1. Aik. 2:16

2. Sam. 17:25 Mutta Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Ja Amasa oli Jitra nimisen jisreeliläisen miehen poika; tämä mies oli yhtynyt Abigailiin, Naahaan tyttäreeseen, Jooabin äidin Serujan sisareen.

1. Aik. 2:16 Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Ja Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme.

14. Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet, niin että he yhtenä miehenä lähettivät sanomaan kuninkaalle: Palaa takaisin, sinä ja kaikki sinun palvelijasi.

15. Niin kuningas palasi takaisin ja tuli Jordanille; mutta Juuda oli tullut Gilgaliin mennäkseen kuningasta vastaan ja tuodakseen kuninkaan Jordanin yli.

16. Myöskin Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, lähti kiiruusti Juudan miesten kanssa kuningas Daavidia vastaan.

2. Sam. 16:5

2. Sam. 16:5 Kun kuningas Daavid tuli Bahurimiin, niin katso, sieltä tuli mies, joka oli sukua Saulin perheelle, nimeltä Siimei, Geeran poika; hän tuli ja kiroili tullessaan.

17. Ja hänen kanssansa oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. Nämä olivat rientäneet Jordanille ennen kuningasta

2. Sam. 9:2,10 2. Sam. 16:1

2. Sam. 9:2 Saulin perheessä oli ollut palvelija nimeltä Siiba, ja hänet he kutsuivat Daavidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: Oletko sinä Siiba? Hän vastasi: Palvelijasi on.

2. Sam. 9:10 Ja sinä poikinesi ja palvelijoinesi viljele hänelle sitä maata ja korjaa sato, että sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä;

kuitenkin saa Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida minun pöydässäni. Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

2. Sam. 16:1 Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, tuli häntä vastaan Siiba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloitu aasipari, jonka selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä.

18. ja menneet yli kahlauspaikasta tuomaan kuninkaan perhettä ja toimittamaan, mitä hän näkisi hyväksi määrätä. Mutta Siimei, Geeran poika, heittäytyi kuninkaan eteen, kun hän oli lähtemässä Jordanin yli,

19. ja sanoi kuninkaalle: Älköön herrani lukeko minulle paha tekoani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemissa; älköön kuningas panko sitä sydämellensä.

2. Sam. 16:5

2. Sam. 16:5 Kun kuningas Daavid tuli Bahurimiin, niin katso, sieltä tuli mies, joka oli sukua Saulin perheelle, nimeltä Siimei, Geeran poika; hän tuli ja kiroili tullessaan.

20. Sillä palvelijasi tuntee, että olen tehnyt synnin; sentähden minä olen tänä päivänä ensimmäisenä koko Joosefin heimosta tullut tänne herraani, kuningasta, vastaan.

21. Niin Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: Eikö Siimei ole rangaistava kuolemalla siitä, että hän on kiroillut Herran voideltua?

2. Sam. 16:9

2. Sam. 16:9 Niin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: Miksi tuo koiranraato saa kiroilla herraani, kuningasta? Anna minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki.

22. Mutta Daavid vastasi: Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat, kun tulette minulle tänä päivänä kiusaajaksi? Olisiko ketään Israelissa tänä päivänä kuolemalla rangaistava? Minä tiedän tullessi tänä päivänä Israelin kuninkaaksi.

1. Sam. 11:13 2. Sam. 16:10

1. Sam. 11:13 Mutta Saul sanoi: Tänä päivänä ei ketään surmata, sillä tänä päivänä on Herra antanut voiton Israelille.

2. Sam. 16:10 Mutta kuningas vastasi: Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Jos hän kiroilee ja jos Herra on käskennyt häntä: 'Kiroile Daavidia', niin kuka voi sanoa: 'Miksi teet niin?'

23. Ja kuningas sanoi Siimeille: Sinä et kuole. Ja kuningas vannoi sen hänelle.

1. Kun. 2:8,36

1. Kun. 2:8 Ja katso, vielä on sinun luonasi Siimei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka hirveillä kirouksilla kiroili minua, kun minä menin Mahanaimiin. Kun hän tuli minua vastaan alas Jordanille, vannoin minä hänelle Herran kautta ja sanoin: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'

1. Kun. 2:36 Sen jälkeen kuningas lähetti kutsumaan Siimein ja sanoi hänelle: Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä, menemättä sieltä sinne tai tänne.

24. Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli myös tullut kuningasta vastaan. Hän ei ollut siistinyt jalkojansa, ei siistinyt partaansa eikä pesettänyt vaatteitansa siitä päivästä, jona kuningas lähti, siihen päivään asti, jona hän rauhassa tuli takaisin.

25. Kun hän nyt tuli Jerusalemista kuningasta vastaan, sanoi kuningas hänelle: Miksi sinä et tullut minun kanssani, Mefiboset?

26. Hän vastasi: Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Sillä sinun palvelijasi sanoi hänelle: 'Satuloi minun aasini, ratsastaakseni sillä ja mennäkseni kuninkaan kanssa' - sillä palvelijasihan on ontuva -

2. Sam. 9:3

2. Sam. 9:3 Kuningas kysyi: Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin tehdä Jumalan laupeuden? Siiba vastasi kuninkaalle: Vielä on Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan.

27. mutta hän on panetellut palvelijaasi herralle kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin niinkuin Jumalan enkeli; tee siis, mitä hyväksi näet.

2. Sam. 14:17,20 2. Sam. 16:1

2. Sam. 14:17 Ja palvelijattaresi ajatteli: minun herrani, kuninkaan, sana on rauhoittava minut. Sillä herrani, kuningas, on Jumalan enkelin kaltainen, niin että hän kuulee, mikä hyvää on ja mikä paha. Ja Herra, sinun Jumalasi, olkoon sinun kanssasi.

2. Sam. 14:20 Antaakseen asialle toisen muodon on palvelijasi Jooab näin tehnyt; mutta herrani on viisas niinkuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu.

2. Sam. 16:1 Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa vuoren laelta, tuli häntä vastaan Siiba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloitu aasipari, jonka selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata hedelmää ja leili viiniä.

28. Sillä koko minun isäni suku oli herrani, kuninkaan, edessä kuoleman oma, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi. Mitäpä minulla on enää muuta oikeutta ja mitä valittamista kuninkaalle?

2. Sam. 9:10

2. Sam. 9:10 Ja sinä poikinesi ja palvelijoinesi viljele hänelle sitä maata ja korjaa sato, että sinun herrasi pojalla olisi leipää syödä; kuitenkin saa Mefiboset, sinun herrasi poika, aina aterioida minun pöydässäni. Ja Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

29. Kuningas sanoi hänelle: Mitäs tuosta enää puhut? Minä sanon, että sinä ja Siiba saatte jakaa keskenänne maaomaisuuden.

2. Sam. 16:4

2. Sam. 16:4 Niin kuningas sanoi Siiballe: Katso, kaikki, mitä Mefibosetilla on, tulee sinun omaksesi. Siiba vastasi: Minä kumarran; suo minun saada armo sinun silmiesi edessä, herrani, kuningas.

30. Niin Mefiboset sanoi kuninkaalle: Ottakoon hän sen vaikka kokonaan, kun kerran herrani, kuningas, on palannut rauhassa kotiinsa.

31. Gileadilainen Barsillai oli myös tullut Roogelimista ja meni kuninkaan kanssa Jordanille saattamaan häntä Jordanin yli.

2. Sam. 17:27

2. Sam. 17:27 Kun Daavid tuli Mahanaimiin, niin Soobi, Naahaan poika, ammonilaisten Rabbasta, ja Maakir, Ammielin poika, Loodebarista, ja gileadilainen Barsillai, Roogelimista,

32. Barsillai oli hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden vanha. Hän oli elättänyt kuningasta tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin rikas mies.

1. Kun. 2:7

1. Kun. 2:7 Mutta gileadilaisen Barsillain pojille osoita laupeutta, niin että he pääsevät niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä hekin tulivat minun avukseni, kun minä pakenin sinun veljeäsi Absalomia.

33. Kuningas sanoi nyt Barsillaille: Tule sinä minun mukaan, niin minä elätän sinut luonani Jerusalemissa.

- 34. Mutta Barsillai vastasi kuninkaalle: Montakopa ikävuotta minulla enää lienee, että menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin:**
- 35. minä olen nyt kahdeksankymmenen vuoden vanha; osaisinko minä enää erottaa hyvää pahasta, tahi maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö ja mitä juo? Tahi kuuluisiko minusta enää miltään laulajain ja laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi herralleni, kuninkaalle, kuormaksi?**
- 36. Ainoastaan vähän matkaa seuraa palvelijasi kuningasta tuolle puolelle Jordanin. Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen?**
- 37. Salli palvelijasi palata takaisin, saadakseni kuolla omassa kaupungissani isäni ja äitini haudan ääressä. Mutta katso, tässä on palvelijasi Kimham, menköön hän herrani, kuninkaan, kanssa; ja tee hänelle, mitä hyväksi näet.**
- 38. Niin kuningas sanoi: Kimham tulkoon minun kanssani, ja minä teen hänelle, mitä sinä hyväksi näet. Ja kaiken, mitä sinä minulta toivot, minä sinulle teen.**
- 39. Sitten kaikki kansa meni Jordanin yli, ja myös kuningas itse meni. Ja kuningas suuteli Barsillaita ja hyvästeli hänet. Sitten tämä palasi takaisin kotiinsa.**
- 40. Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen mukansa, samoin myös kaikki Juudan kansa. Ja he ja puolet Israelin kansasta veivät kuninkaan yli sinne.**
- 41. Ja katso, silloin kaikki muut Israelin miehet tulivat kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: Miksi ovat meidän veljemme, Juudan miehet, varkain tuoneet Jordanin yli kuninkaan ja hänen perheensä ynnä kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?**
- 42. Mutta kaikki Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: Onhan kuningas meille läheisempi; miksi vihastut siitä? Olemmeko me syöneet kuningasta, tahi olemmeko vieneet hänet itsellemme?**
- 43. Israelin miehet vastasivat Juudan miehille ja sanoivat: Minulla on kymmenen kertaa suurempi osa kuninkaaseen, myös Daavidiin, kuin sinulla. Miksi olet siis ylenkatsonut minua? Ja enkö minä ensin puhunut kuninkaani takaisintuomisesta? Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä ankarammat kuin Israelin miesten sanat.**

2. Sam. 5:1

2. Sam. 5:1 Sitten kaikki Israelin sukukunnat tulivat Daavidin luo Hebroniin ja sanoivat näin: Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

20. Luku

1. Ja siellä oli sattumalta kelvoton mies, nimeltä Seba, Bikrin poika, benjaminilainen. Hän puhalsi pasunaan ja sanoi: Meillä ei ole mitään osaa Daavidiin eikä perintöosaa Iisain poikaan. Kukin majallensa, Israel!

1. Kun. 12:16

1. Kun. 12:16 Kun koko Israel huomasi, ettei kuningas heitä kuullut, vastasi kansa kuninkaalle näin: Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa Iisain poikaan. Majoillesi, Israel! Valvo nyt huonettasi, Daavid! Ja Israel meni majoillensa.

2. Silloin kaikki Israelin miehet luopuivat Daavidista ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa; mutta Juudan miehet riippuivat kiinni kuninkaassansa ja seurasivat häntä Jordanilta aina Jerusalemiin.

3. Niin Daavid tuli linnaansa Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen sivuvaimoa, jotka hän oli jättänyt palatsia vartioimaan, ja panetti heidät vartioituun taloon; ja hän elätti heitä, mutta ei mennyt heidän luoksensa. Siellä he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti, elävän miehen leskinä.

2. Sam. 15:16 2. Sam. 16:21

2. Sam. 15:16 Ja kuningas lähti, ja koko hänen hovinsa seurasi häntä; kuitenkin jätti kuningas kymmenen sivuvaimoan jäljelle vartioimaan linnaa.

2. Sam. 16:21 Ahitofel vastasi Absalomille: Mene isäsi sivuvaimojen tykö, jotka hän on jättänyt linnaa vartioimaan. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet saattanut itsesi isäsi vihoihin, ja kaikki, jotka ovat sinun kanssasi, saavat rohkeutta.

4. Ja kuningas sanoi Amasalle: Kutsu koolle Juudan miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itse paikallasi täällä.

2. Sam. 19:13

2. Sam. 19:13 Ja Amasalle sanokaa: 'Olethan sinä minun luutani ja lihaani. Jumala rangaiskoon minua nyt ja vasta, jollet sinä kaikkea elinaikaasi ole minun sotapäällikköni Jooabin sijassa.'

5. Niin Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa; mutta hän viipyi ohi sen ajan, jonka hän oli määrännyt.

6. Silloin sanoi Daavid Abisaille: Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän paha kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat ja aja häntä takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkeja ja repisi meiltä silmiä.

7. Niin Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit ja kaikki urhot lähtivät liikkeelle hänen jäljessään; he lähtivät Jerusalemista ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

8. Mutta kun he olivat suuren kiven luona, joka on Gibeonissa, tuli Amasa heitä vastaan. Ja Jooab oli puettu takkiinsa, ja sen päällä oli miekanvyö, kiinnitettynä vyötäisille; miekka oli tupessaan, mutta kun hän lähti liikkeelle, niin se putosi.

9. Ja Jooab sanoi Amasalle: Voitko hyvin, veljeni? Ja Jooab tarttui oikealla kädellään Amasaa partaan, muka suudellakseen häntä.

10. Ja kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään, pisti tämä häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan; toista pistoa ei tarvittu: hän kuoli. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai ajoivat takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

2. Sam. 3:27 1. Kun. 2:5

2. Sam. 3:27 Kun Abner tuli takaisin Hebroniin, vei Jooab hänet syrjään porttihilin keskelle, muka puhutellakseen häntä kahden kesken, ja pisti häntä siellä vatsaan, niin että hän kuoli - hänen veljensä Asaelin veren kostoksi.

1. Kun. 2:5 Sinä tiedät myöskin, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle - tiedät, mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Neerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle: kuinka hän tappoi heidät, vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tahraten sotaverellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkensä, jotka hänellä oli jalassaan.

11. Mutta eräs Jooabin palvelijoista jäi seisomaan Amasan ääreen ja huusi: Jokainen, joka on Jooabille myötämielinen ja joka on Daavidin puolella, seuratkoon Jooabia!

12. Ja Amasa virui verissään keskellä tietä; mutta kun se mies näki, että kaikki väki pysähtyi siihen, vei hän Amasan tieltä syrjään pellolle ja heitti vaatteen hänen päällensä, nähdessään, että kaikki ohikulkijat pysähtyivät.

13. Ja kun hänet oli toimitettu pois tieltä, kulkivat kaikki ohi ja seurasivat Jooabia ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

14. Tämä kulki kaikkien Israelin sukukuntien kautta Aabeliin ja Beet-Maakaan, ja kaikki beeriläiset kokoontuivat ja seurasivat häntä sinne saakka.

15. Mutta he tulivat ja piirittivät häntä Aabel-Beet-Maakassa ja loivat kaupunkia vastaan vallin, joka ulottui ulkomuuriin. Ja kaikki Jooabin väki teki hävitystyötä kukistaakseen muurin.

16. Silloin huusi viisas vaimo kaupungista: Kuulkaa! Kuulkaa! Sanokaa Jooabille, että hän tulee tänne lähelle puhutellakseni häntä.

17. Ja kun tämä tuli häntä lähelle, sanoi vaimo: Oletko Jooab? Hän vastasi: Olen. Vaimo sanoi hänelle: Kuule palvelijattaresi sanoja. Hän vastasi: Minä kuulen.

18. Silloin vaimo sanoi: Muinoin oli tapana sanoa: 'On kysyttävä neuvoa Aabelista', ja niin tuli valmista.

19. Minä olen rauhallisimpia ja uskollisimpia Israelissa, ja sinä koetat ottaa hengen kaupungilta, joka on äiti Israelissa. Miksi sinä tahdot hävittää Herran perintöosan?

20. Jooab vastasi ja sanoi: Pois se, pois se! En minä tahdo hävittää enkä tuhota.

21. Niin ei ole asia, vaan eräs mies Efraimin vuoristosta, nimeltä Seba, Bikrin poika, on nostanut kätensä kuningas Daavidia vastaan; luovuttakaa hänet yksin, niin minä lähdän pois kaupungin edustalta. Vaimo vastasi Jooabille: Katso, hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli.

22. Sitten vaimo viisaudessaan meni kaiken kansan luo; niin he löivät Sebalta, Bikrin pojalta, pään poikki ja heittivät sen Jooabille. Silloin tämä puhalsi pasunaan, ja he hajaantuivat kaupungin edustalta, kukin majallensa. Mutta Jooab palasi kuninkaan luo Jerusalemiin.

23. Jooab oli Israelin koko sotajoukon ylipäällikkönä, ja Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkönä.

2. Sam. 8:16 1. Kun. 4:2 1. Aik. 18:15

2. Sam. 8:16 Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

1. Kun. 4:2 Ja nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli ylipappina;

1. Aik. 18:15 Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

24. Adoram oli verotöiden valvojana, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina.

25. Seja oli kirjuriina, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina.

26. Myöskin jaairilainen Iira oli Daavidilla pappina.

21. Luku

1. Daavidin aikana oli nälänhätä, jota kesti kolme vuotta peräkkäin; silloin Daavid etsi Herran kasvoja. Herra vastasi: Saulin tähden, verivelan alaisen suvun tähden, koska hän surmasi gibeonilaiset.

4. Moos. 27:21

4. Moos. 27:21 Ja hän astukoon pappi Eleasarin eteen, ja tämä kysyköön hänen puolestaan uurimin kautta Jumalan vastausta Herran edessä. Hänen käskystänsä he lähtekööt ja hänen käskystänsä he tulkooot, hän ja kaikki israelilaiset hänen kanssansa, koko seurakunta.

2. Niin kuningas kutsui gibeonilaiset ja puhutteli heitä. Mutta gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia, vaan amorilaisten jätteitä, ja israelilaiset olivat vannoneet heille valan, mutta Saul oli kiivaillessaan israelilaisten ja Juudan puolesta koettanut hävittää heidät.

Joos. 9:15,19

Joos. 9:15 Niin Joosua takasi heille rauhan ja teki heidän kanssaan liiton, luvaten jättää heidät henkiin; ja kansan päämiehet vannoivat heille valan.

Joos. 9:19 Silloin kaikki päämiehet sanoivat koko seurakunnalle: Me olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta; sentähden me emme voi koskea heihin.

3. Daavid sanoi gibeonilaisille: Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne, ja millä minun on teidät sovitettava, että siunaisitte Herran perintöosaa?

4. Gibeonilaiset vastasivat hänelle: Ei ole meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa välillä kysymys hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa. Hän sanoi: Mitä sitten vaaditte minua tekemään teidän hyväksenne?

5. He vastasivat kuninkaalle: Sen miehen, joka tahtoi meidät lopettaa ja joka aikoi hävittää meidät, niin ettei meillä olisi missä olla koko Israelin alueella,

6. sen miehen jälkeläisistä luovutettakoon meille seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin Herralle Saulin, Herran valitun, Gibeassa. Kuningas sanoi: Minä luovutan.

4. Moos. 25:4

4. Moos. 25:4 Ja Herra sanoi Moosekselle: Ota kansan kaikki päämiehet ja lävistä heidät paaluihin Herralle, vasten aurinkoa, että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista.

7. Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, kuningas kuitenkin säästi Herran valan tähden, joka oli heidän välillensä, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, välillä.

1. Sam. 18:3 1. Sam. 20:15,23 1. Sam. 18:42 1. Sam. 23:18

1. Sam. 18:3 Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.

1. Sam. 20:15 Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun Herra hävittää Daavidin vihamiehet kaikki tyynni maan päältä?

1. Sam. 20:23 Ja mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet, sen todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, on Herra iankaikkisesti.

1. Sam. 18:42 On sairas. Niin Saul lähetti miehiä katsomaan Daavidia, sanoen: Tuokaa hänet vuoteessa tänne minun luokseni surmattavaksi. Mutta kun miehet tulivat sisälle, niin katso, vuoteessa olikin kotijumala, vuohenkarvoista tehty karpäsverkko pään päällä. Niin Saul sanoi Miikalille: Miksi sinä olet

1. Sam. 23:18 Sitten he molemmat tekivät liiton Herran edessä. Ja Daavid jäi Hoorekseen, mutta Joonatan palasi kotiinsa.

8. Mutta kuningas otti Rispan, Aijan tyttären, kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Meerabin, Saulin tyttären, viisi poikaa, jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle,

1. Sam. 18:19 2. Sam. 3:7

1. Sam. 18:19 Kun aika tuli, että Saulin tytär Meerab oli annettava Daavidille, annettiinkin hänet vaimoksi meholalaiselle Adrielille.

2. Sam. 3:7 Saulilla oli ollut sivuvaimo, nimeltä Rispa, Aijan tytär. Ja Iisboset sanoi Abnerille: Miksi olet mennyt minun isäni sivuvaimon tykö?

9. ja luovutti heidät gibeonilaisten käsiin; ja nämä lävistivät heidät paaluihin vuorella Herran edessä, niin että ne seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Näin heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä päivinä, ohranleikkuun alussa.

10. Silloin Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen kalliolle, ja se oli hänen vuoteenaan elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta vuoti heidän päällensä, eikä hän sallinut taivaan lintujen päivällä eikä metsän eläinten yöllä tulla heidän päällensä.

11. Kun Daavidille kerrottiin, mitä Rispa, Aijan tytär, Saulin sivuvaimo, oli tehnyt,

12. meni Daavid ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin Jaabeksen miehiltä, jotka olivat varkain ottaneet ne siltä torilta Beet-Seanista, jolle filistealaiset olivat heidät ripustaneet silloin, kun filistealaiset surmasivat Saulin Gilboassa.

1. Sam. 31:11

1. Sam. 31:11 Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille,

13. Ja hän toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen luut koottiin

14. ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan Seelaan, Saulin isän, Kiisin, hautaan. Tehtiin kaikki, mitä kuningas oli käskenyt. Niin Jumala leppyi maalle.

Joos. 18:28

Joos. 18:28 Seela, Elef, Jebus, se on Jerusalem, Gibeat ja Kirjat - neljätoista kaupunkia kylineen. Tämä on benjaminilaisten, heidän sukujensa, perintöosa.

15. Taas syttyi sota filistealaisten ja Israelin välillä. Ja Daavid lähti palvelijoihin sotimaan filistealaisia vastaan. Ja Daavid väsyi.

16. Niin Jisbi-Benob, Raafan jälkeläisiä, jonka keihäs painoi kolmesataa sekeliä vaskea ja joka oli puettu uusiin tamineihin, aikoi surmata Daavidin.

17. Mutta Abisai, Serujan poika, tuli hänen avukseen ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat hänellä valan sanoen: Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettet sammuttaisi Israelin lamppua.

2. Sam. 18:3 1. Kun. 11:36 1. Kun. 15:4 2. Kun. 8:19 Ps. 132:17

2. Sam. 18:3 Mutta kansa vastasi: Älä lähde; sillä jos me pakenemme, ei meistä välitetä, ja jos puolet meistä saa surmansa, ei meistä silloinkaan välitetä, mutta sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta meistä. Sentähden on nyt parempi, että sinä olet valmiina tulemaan meille avuksi kaupungista.

1. Kun. 11:36 ja hänen pojallensa minä annan yhden sukukunnan, että minun palvelijallani Daavidilla aina olisi lamppu palamassa minun edessäni Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka minä olen itselleni valinnut, asettaakseni nimeni siihen.

1. Kun. 15:4 Mutta Daavidin tähden Herra, hänen Jumalansa, antoi hänen lamppunsa palaa Jerusalemissa, korottamalla hänen jälkeläisekseen hänen poikansa ja pitämällä Jerusalemiä pystyssä -

2. Kun. 8:19 Mutta palvelijansa Daavidin tähden Herra ei tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa hänelle ja hänen pojilleen lampun ainaaksi.

Ps. 132:17 Siellä minä annan yletä Daavidille sarven, sytytän voidellulleni lampun.

18. Sen jälkeen oli taas taistelu filistealaisten kanssa Goobissa: silloin huusailainen Sibbekai surmasi Safin, joka myös oli Raafan jälkeläisiä.

1. Aik. 20:4

1. Aik. 20:4 Sen jälkeen syntyi taistelu filistealaisia vastaan Geserissä. Silloin huusailainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät nöyryytettiin.

19. Taas oli taistelu filistealaisia vastaan Goobissa, Elhanan, Jare-Ooregimin poika, beetlehemiläinen, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli niinkuin kangastukki.

1. Sam. 17:7 1. Aik. 20:5

1. Sam. 17:7 Hänen peitsensä varsi oli niinkuin kangastukki, ja hänen peitsensä kärki, joka painoi kuusisataa sekeliä, oli rautaa. Ja kilvenkantaja kävi hänen edellensä.

1. Aik. 20:5 Taas oli taistelu filistealaisia vastaan, ja Elhanan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, gatilaisen Goljatin veljen, jonka peitsen varsi oli niinkuin kangastukki.

20. Taas oli taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentä neljä; hänkin polveutui Raafasta.

21. Ja kun hän häpäisi Israelia, surmasi hänet Joonatan, Daavidin veljen Simean poika.

1. Sam. 16:9 2. Sam. 13:3 1. Aik. 2:13

1. Sam. 16:9 Silloin Iisai toi Samman esille. Mutta hän sanoi: Ei ole Herra tätäkään valinnut.

2. Sam. 13:3 Mutta Amnonilla oli ystävä, nimeltä Joonadab, Daavidin veljen Simean poika; ja Joonadab oli hyvin ovela mies.

1. Aik. 2:13 Ja Iisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea,

22. Nämä neljä polveutuivat gatilaisesta Raafasta; he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijainsa käden kautta.

22. Luku

1. Ja Daavid puhui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin vallasta. Hän sanoi:

Ps. 18:1

Ps. 18:1 Veisuunjohtajalle; Herran palvelijan Daavidin virsi, jonka sanat hän puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa vallasta ja Saulin kädestä.

2. Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani!

5. Moos. 32:4

5. Moos. 32:4 Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on.

3. Jumala, minun vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi, varustukseni ja pakopaikkani, sinä pelastajani, joka pelastat minut väkivallasta!

Ps. 3:4 Ps. 144:2 Luuk. 1:69 Hebr. 2:13

Ps. 3:4 Mutta sinä, Herra, olet minun kilpeni, sinä olet minun kunniani, sinä kohotat minun pääni.

Ps. 144:2 hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

Luuk. 1:69 ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta

Hebr. 2:13 ja taas: Minä panen uskallukseni häneen; ja taas: Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!

4. 'Ylistetty olkoon Herra' - niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun.

Ps. 146:2

Ps. 146:2 Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän.

5. Sillä kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut.

Ps. 55:5

Ps. 55:5 Sydämeni minun rinnassani vapisee, kuoleman kauhut lankeavat minun päälleni.

6. Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

Ps. 116:3

Ps. 116:3 Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua; minä jouduin hätään ja murheeseen.

7. Ahdistuksessani minä rukoilin Herraa, Jumalaani minä rukoilin; ja hän kuuli minun ääneni temppelistänsä, minun huutoni kohosi hänen korviinsa.

Ps. 3:5 Joonan 2:3

Ps. 3:5 Ääneeni minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle pyhäältä vuoreltansa. Sela.

Joonan 2:3 ja sanoi: Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni.

8. Silloin maa huojui ja järisi, taivaan perustukset järkkäyivät; ne horjuivat, sillä hänen vihansa syttyi.

Ps. 68:9

Ps. 68:9 niin maa vapisi ja taivaat tiukkuivat Jumalan kasvojen edessä, Siinai vapisi Jumalan, Israelin Jumalan, kasvojen edessä.

9. Savu suitsusi hänen sieramistaan, kuluttava tuli hänen suustansa, palavat hiilet hehkuivat hänestä.

2. Moos. 19:18 2. Moos. 24:17 5. Moos. 4:24 5. Moos. 32:22

2. Moos. 19:18 Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille alas tulella, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti.

2. Moos. 24:17 Ja Herran kirkkaus vuoren kukkulalla näytti israelilaisten silmissä kuluttavalta tulelta.

5. Moos. 4:24 Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttava tuli, kiivas Jumala.

5. Moos. 32:22 Sillä minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuaa tuonelan syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan kasvuinensa ja polttaa vuorten perustukset.

10. Hän notkisti taivaan ja astui alas, synkkä pilvi jalkojensa alla.

11. Hän ajoi kerubin kannattamana ja lensi, hän näkyi tuulen siipien päältä.

Ps. 99:1 Ps. 104:3 Hes. 9:3

Ps. 99:1 Herra on kuningas, vaviskoot kansat - hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat - huojukoon maa.

Ps. 104:3 sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä.

Hes. 9:3 Mutta Israelin Jumalan kirkkaus oli kohonnut yläpuolelta kerubin, jonka yllä se oli ollut, huoneen kynnykselle ja huusi pellavavaatteisiin puetulle miehelle, jolla oli kirjoitusneuvot vyöllänsä;

12. Ja hän pani pimeyden majaksi ympärillensä, synkät vedet, paksut pilvet.

Ps. 97:2 Jes. 45:15 Jes. 50:3

Ps. 97:2 Pilvi ja pimeys on hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.

Jes. 45:15 Totisesti, sinä olet salattu Jumala, sinä Israelin Jumala, sinä Vapahtaja.

Jes. 50:3 Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niitten verhoksi.

13. Hohteesta, joka kävi hänen edellensä, hehkuivat palavat hiilet.

14. Herra jylisi taivaasta, Korkein antoi äänensä kaikua.

Ps. 29:3

Ps. 29:3 Herran ääni käy vetten päällä; kunnian Jumala jylisee, Herra suurten vetten päällä.

15. Hän lennätti nuolia ja hajotti heidät, salamoita, ja kauhistutti heidät.

2. Sam. 7:10 Ps. 148:8

2. Sam. 7:10 Ja minä valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen niin, että se asuu paikallansa eikä enää ole levoton, eivätkä vääryyden tekijät sitä enää sorra niinkuin ennen,
Ps. 148:8 tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sinä myrskytuuli, joka panet hänen käskynsä toimeen,

16. Silloin meren syvyydet tulivat näkyviin, maanpiirin perustukset paljastuivat Herran nuhtelusta, hänen vihansa hengen puuskauksesta.

17. Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä.

Ps. 32:6 Ps. 69:2 Ps. 144:7

Ps. 32:6 Sentähden rukoilkoot sinua kaikki hurskaat aikana, jona sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu.
Ps. 69:2 Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti.
Ps. 144:7 Ojenna kätesi korkeudesta, tempaa ja pelasta minut suurista vesistä, muukalaisten kädestä,

18. Hän pelasti minut voimallisesta vihollisestani, minun vihamiehistäni, sillä he olivat minua väkevämmät.

1. Sam. 23:1

1. Sam. 23:1 Daavidille ilmoitettiin: Katso, filistealaiset ovat taistelemassa Kegilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita.

19. He hyökkäsivät minun kimppuuni hätäni päivänä, mutta Herra tuli minun tuekseni.

20. Hän toi minut avaraan paikkaan, hän vapautti minut, sillä hän oli mielistynyt minuun.

21. Herra tekee minulle minun vanhurskauteni mukaan; minun kätteni puhtauden mukaan hän minulle maksaa.

Job 22:30 Ps. 17:1

Job 22:30 Hän pelastaa senkin, joka ei ole viaton; sinun kättesi puhtauden tähden hän pelastuu.

Ps. 17:1 Daavidin rukous. Kuule, Herra, minun oikeata asiaani, tarkkaa minun huutoani, ota korviisi minun rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta.

22. Sillä minä olen noudattanut Herran teitä enkä ole luopunut pois Jumalastani, jumalattomuuteen.

23. Kaikki hänen oikeutensa ovat minun silmieni edessä, enkä minä poikkea hänen käskyistänsä.

24. Minä olen vilpitön häntä kohtaan ja varon itseni pahoista teoista.

1. Kun. 14:8 1. Kun. 15:5

1. Kun. 14:8 ja reväissyt valtakunnan Daavidin suvulta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä et ole ollut niinkuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun käskyjäni ja seurasi minua kaikesta sydämestänsä, niin että hän teki ainoastaan sitä, mikä oli oikeata minun silmissäni.

1. Kun. 15:5 koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, eikä koko elinaikanaan ollut poikennut mistään, mitä hän on käskenyt, paitsi heetiläisen Uurian asiassa.

25. Sentähden Herra palkitsee minulle vanhurskauteni mukaan, sen mukaan kuin olen puhdas hänen silmiensä edessä.

1. Sam. 26:23

1. Sam. 26:23 Herra palkitsee jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa. Sillä Herra antoi sinut tänä päivänä minun käsiini, mutta minä en tahtonut satuttaa kättäni Herran voideltuun.

26. Hurskasta kohtaan sinä olet hurskas, nuhteetonta sankaria kohtaan nuhteeton;

27. puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kiero kohtaan nurja.

3. Moos. 26:23 Ps. 146:9 Sananl. 3:34 Hes. 7:27

3. Moos. 26:23 Jos te ette vielä tästäkään minun kurituksestani ota ojentuaksenne, vaan yhä käytte minua vastaan,

Ps. 146:9 Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien hän tekee mutkaiseksi.

Sananl. 3:34 Pilkkaajille hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon.

Hes. 7:27 Kuningas murehtii, päämies pukeutuu kauhuun, ja maan kansan kädet pelosta vapisevat. Minä teen heille heidän teittensä mukaan, ja tuomitsen heidät heidän tuomioittensa mukaan, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.

28. Ja sinä pelastat nöyrän kansan, mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä vastaan, sinä alennat heidät.

Sananl. 29:23 Dan. 4:34 Luuk. 1:51 1. Piet. 5:5

Sananl. 29:23 Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta alavamielinen saa kunnian.

Dan. 4:34 Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta; sillä kaikki hänen työnsä ovat totiset ja hänen tiensä oikeat. Ja hän voi nöyryyttää ne, jotka ylpeydessä vaeltavat.

Luuk. 1:51 Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.

1. Piet. 5:5 Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

29. Sillä sinä, Herra, olet minun lamppuni; Herra valaisee minun pimeyteni.

Ps. 112:4

Ps. 112:4 Oikeamielisille koittaa pimeydessä valkeus, armollinen, laupias ja vanhurskas.

30. Sinun avullasi minä hyökkään rosvojoukkoa vastaan, Jumalani avulla minä ryntään ylitse muurin.

Ps. 60:14 Fil. 4:13

Ps. 60:14 Jumalan voimalla me teemme väkeviä tekoja; hän tallaa meidän vihollisemme maahan.

Fil. 4:13 Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.

31. Jumalan tie on nuhteeton, Herran sana tulessa koeteltu. Hän on kaikkien kilpi, jotka häneen turvaavat.

Ps. 12:7 Sananl. 30:5

Ps. 12:7 Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua.

Sananl. 30:5 Jokainen Jumalan sana on taattu; hän on niiden kilpi, jotka häneen turvaavat.

32. Sillä kuka muu on Jumala paitsi Herra, ja kuka muu on pelastuksen kallio paitsi meidän Jumalamme?

5. Moos. 4:35 5. Moos. 32:39 1. Sam. 2:2 Jes. 43:11 Jes. 44:6,8

5. Moos. 4:35 Sinun on annettu se nähdä, tietääksesi, että Herra on Jumala, eikä muuta jumalaa ole kuin hän.

5. Moos. 32:39 Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi minun käsistäni.

1. Sam. 2:2 Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista.

Jes. 43:11 Minä, minä olen Herra, eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä.

Jes. 44:6 Näin sanoo Herra, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa.

Jes. 44:8 Älkää vavisko älkääkä peljätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut, ja te olette minun todistajani: Onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en ketään tunne.

33. Se Jumala, joka on minun vahva turvani ja johdattaa nuhteetonta hänen tiellänsä,

34. tekee hänen jalkansa nopeiksi niinkuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni,

Hab. 3:19

Hab. 3:19 Herra, Herra on minun voimani. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja antaa minun käydä kukkuloillani. Veisuunjohtajalle; minun kielisoittimillani.

35. joka opettaa minun käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijousta jännittämään.

Ps. 144:1

Ps. 144:1 Daavidin virsi. Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni, joka opettaa minun käteni taistelemaan, minun sormeni sotimaan,

36. Sinä annat minulle pelastuksen kilven; ja kun sinä kuulet minun rukoukseni, teet sinä minut suureksi.

2. Sam. 7:18

2. Sam. 7:18 Niin kuningas Daavid meni ja asettui Herran eteen ja sanoi: Mikä olen minä, Herra, Herra, ja mikä on minun sukuni, että olet saattanut minut tähän asti?

37. Sinä annat minun askeleilleni avaran tilan, ja minun jalkani eivät horju.

Ps. 17:5 Ps. 31:9

Ps. 17:5 Minun askeleeni pysyvät sinun poluillasi, minun jalkani eivät horju.

Ps. 31:9 etkä jättänyt minua vihollisen valtaan, vaan asetit minun jalkani aukealle.

38. Minä ajan vihollisiani takaa ja tuhoan heidät enkä palaja, ennenkuin teen heistä lopun.

39. Minä lopetan heidät ja murskaan heidät, niin etteivät enää nouse; he sortuvat minun jalkojeni alle.

40. Sinä vyötät minut voimalla sotaan, sinä painat vastustajani minun alleni.

41. Sinä ajat minun viholliseni pakoon, vihamieheni minä hukutan.

42. He katselevat, mutta pelastajaa ei ole, katsovat Herran puoleen, mutta hän ei heille vastaa.

Joh. 9:31

Joh. 9:31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee.

43. Minä survon heidät maan tomuksi, kadun loaksi minä heidät poljen ja tallaan.

44. Sinä pelastat minut kansani riidoista, sinä varjelet minua, niin että tulen pakanain pääksi; kansat, joita minä en tunne, palvelevat minua.

45. Muukalaiset minua mielistelevät; jo korvan kuulemalta he tottelevat minua.

5. Moos. 33:29

5. Moos. 33:29 Autuas olet sinä, Israel; kuka on sinun vertaisesi! Sinä olet kansa, jota Herra auttaa, hän, joka on sinun kilpesi ja suojasi, sinun miekkasi ja korkeutesi. Vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä astut heidän kukkuloillansa.

46. Muukalaiset masentuvat; he tulevat vyöttäytyneinä varustuksistansa.

47. Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni, ja ylistetty Jumala, minun pelastukseni kallio,

48. Jumala, joka hankkii minulle koston ja laskee kansat minun valtani alle;

Ps. 47:4

Ps. 47:4 Hän kukistaa kansat meidän allemme ja kansakunnat jalkaimme alle.

49. sinä, joka vapahdat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä.

50. Sentähden minä ylistän sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan sinun nimesi kiitosta;

Room. 15:9

Room. 15:9 mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta sinun nimellesi.

51. sinun, joka annat kuninkaallesi suuren avun ja osoitat armoa voidellullesi, Daavidille, ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti.

2. Sam. 7:8

2. Sam. 7:8 Sano siis minun palvelijalleni Daavidille: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lammasten jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi.

23. Luku

1. Nämä olivat Daavidin viimeiset sanat: Näin puhuu Daavid, Iisain poika, näin puhuu korkealle korotettu mies, Jaakobin Jumalan voideltu, ihana Israelin ylistysvirsissä:

2. Herran Henki on puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni;

Matt. 22:43 Ap. t. 1:16

Matt. 22:43 Hän sanoi heille: Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen:

Ap. t. 1:16 Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.

3. Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle: 'Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa,

Ps. 72:1 Jes. 11:2 Jer. 23:5 Jer. 33:15

Ps. 72:1 Salomon virsi. Jumala, anna kuninkaan tuomita, niinkuin sinä tuomitset, anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle.

Jes. 11:2 Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki.

Jer. 23:5 Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan; hän on hallitseva kuninkaana ja menestyvä, ja hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa.

Jer. 33:15 Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa.

4. hän on niinkuin huomenhohde auringon noustessa pilvettömänä aamuna, kun maa kirkkaassa valossa vihannoi sateen jälkeen.'

Job 22:28 Ps. 72:6 Ps. 97:11

Job 22:28 Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu, ja sinun teillesi loistaa valo.

Ps. 72:6 Hän olkoon niinkuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan.

Ps. 97:11 Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo.

5. Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani iankaikkisen liiton, kaikin puolin taatun ja vakaan. Hän antaa versoa minulle kaiken autuuden ja kaiken ilon.

2. Sam. 7:12

2. Sam. 7:12 Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepää isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

6. Mutta kaikki kelvottomat ovat niinkuin poisviskatut orjantappurat, joihin ei käsin tartuta.

7. Ja jos jonkun on koskettava niihin, varustautuu hän raudalla ja keihäänvarrella; sitten ne tulella poltetaan, siinä missä ovat.

8. Nämä ovat Daavidin sankarien nimet: Jooseb-Bassebet, tahkemonilainen, vaunusoturien päällikkö, hän, joka heilutti keihästään kahdeksansadan kaatuneen yli yhdellä kertaa. (sanat: 'joka heilutti keihästään' 1. Aik. 11:11 mukaan.)

1. Aik. 11:10

1. Aik. 11:10 Nämä ovat ensimmäiset Daavidin urhoista, jotka voimakkaasti auttoivat häntä kuninkuuteen yhdessä koko Israelin kanssa, tehdäkseen hänet Israelin kuninkaaksi Herran sanan mukaan.

9. Hänen jälkeensä Eleasar, Doodin poika, joka oli erään aholilaisen poika. Hän oli yksi niistä kolmesta urhosta, jotka olivat

Daavidin kanssa silloin, kun he häpäisivät filistealaisia, jotka olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Israelin miehet vetäytyivät silloin takaisin,

1. Aik. 27:4

1. Aik. 27:4 Toisen kuukauden osaston johtajana oli ahohilainen Doodai; hänen osastonsa johdossa oli myös ruhtinas Miklot, ja hänen osastossaan oli kaksikymmentä neljä tuhatta.

10. mutta hän jäi paikalleen ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen kätensä uupui niin, että se kouristui kiinni miekkaan. Ja Herra antoi suuren voiton sinä päivänä; väki kääntyi vain hänen jälkeensä ryöstämään.

11. Hänen jälkeensä Samma, Aagen poika, hararilainen. Kerran olivat filistealaiset kokoontuneet yhteen joukkoon, ja siellä oli peltopalsta, kokonaan hernetä kasvamassa. Ja väki pakeni filistealaisia,

12. mutta hän asettui keskelle palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset; ja niin Herra antoi suuren voiton.

13. Kerran lähti kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä liikkeelle, ja he tulivat elonleikkuun aikana Daavidin luo Adullamin luolalle. Ja filistealaisten joukko oli leiriytynyt Refaimin tasangolle.

1. Sam. 22:1 2. Sam. 5:18

1. Sam. 22:1 Niin Daavid lähti sieltä ja pääsi pakoon Adullamin luolaan. Ja kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, tulivat he sinne hänen luoksensa.

2. Sam. 5:18 Kun filistealaiset olivat tulleet ja levittäytyneet Refaimin tasangolle,

14. Mutta Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beethemissä.

15. Ja Daavidin rupesi tekemään mieli vettä, ja hän sanoi: Jospa joku toisi minulle vettä juodakseni Beethemin kaivosta, joka on portin edustalla!

16. Silloin murtautuivat ne kolme urhoa filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä Beethemin kaivosta portin edustalta, kantoivat ja toivat sen Daavidille. Mutta hän ei tahtonut sitä juoda, vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle

17. ja sanoi: Pois se! Herra varjelkoon minut sitä tekemästä. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla. Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät ne kolme urhoa.

18. Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmen päällikkö; hän heilutti keihästään kolmensadan kaatuneen yli. Ja hän oli kuulu niiden kolmen joukossa.

19. Hän oli arvossa pidetty niiden kolmen joukossa ja oli heidän päämiehensä, mutta ei hän vetänyt vertoja niille kolmelle.

20. Benaja, Joojadan poika, joka oli urhoollisen ja suurista teoistaan kuuluisan miehen poika, oli kotoisin Kabseelistä. Hän surmasi ne kaksi moobilaista sankaria, ja hän laskeutui alas ja tappoi lumituiskun aikana leijonan kaivoon.

21. Myöskin surmasi hän egyptiläisen miehen, sen uhkean miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta hän meni häntä vastaan ainoastaan sauva kädessä. Ja hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään.

22. Tälläisiä teki Benaja, Joojadan poika. Ja hän oli kuulu niiden kolmen urhon joukossa.

23. Hän oli arvossa pidetty niiden kolmenkymmenen joukossa, mutta ei hän vetänyt vertoja niille kolmelle. Ja Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi.

24. Niiden kolmenkymmenen joukossa oli Asael, Jooabin veli; Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä;

1. Aik. 27:7

1. Aik. 27:7 Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta.

25. harodilainen Samma; harodilainen Elika;

26. pleettiläinen Heles; tekoalainen Iira, Ikkeksen poika;

1. Aik. 27:9

1. Aik. 27:9 Kuudes, kuudentena kuukautena, oli tekoalainen Iira, Ikkeksen poika; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta.

27. anatotilainen Abieser; huusalainen Mebunnai;

28. ahohilainen Salmon; netofalainen Maharai;

1. Aik. 27:13

1. Aik. 27:13 Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, serahilaisia; ja hänen osastossaan oli kaksikymmentäneljä tuhatta.

29. netofalainen Heeleb, Baanan poika; Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta;

30. piratonilainen Benaja; Hiddai Nahale-Gaasista;

1. Aik. 27:14

1. Aik. 27:14 Yhdestoista, yhdenentoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, efraimilaisia; ja hänen osastossaan oli

kaksikymmentäneljä tuhatta.

31. arabilainen Abi-Albon; barhumilainen Asmavet;

32. saalbonilainen Eljahba; Bene-Jaasen; Joonatan;

33. hararilainen Samma; ararilainen Ahiam, Sararin poika;

34. Elifelet, Ahasbain poika, joka oli erään maakatilaisen poika; giilolainen Eliam, Ahitofelin poika;

2. Sam. 15:12

2. Sam. 15:12 Ja Absalom lähetti myös, sillä aikaa kun uhrasi teurasuhrejaan, noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, hänen kaupungistaan Giilosta. Ja salaliitto vahvistui, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomien puolelle.

35. karmelilainen Hesrai; arabilainen Paarai;

36. Jigal, Naatanin poika, Soobasta; gaadilainen Vaani;

37. ammonilainen Seleki; beerotilainen Naharai, Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja;

38. jeteriläinen Iira; jeteriläinen Gaareb;

39. heettiläinen Uuria. Kaikkiaan kolmekymmentä seitsemän.

2. Sam. 11:3,6

2. Sam. 11:3 Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta; ja sanottiin: Se on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo.

2. Sam. 11:6 Silloin Daavid lähetti Jooabille sanan: Lähetä minun luokseni heettiläinen Uuria. Ja Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.

24. Luku

1. Mutta Herran viha syttyi taas Israelia kohtaan, niin että hän yllytti Daavidin heitä vastaan, sanoen: Mene ja laske Israel ja Juuda.

1. Aik. 21:1

1. Aik. 21:1 Mutta saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan Israelin.

2. Niin kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: Kiertele kaikki Israelin sukukunnat Daanista Beersebaan asti, ja pitäkää kansan katselmuksesi, että minä saisin tietää kansan lukumäärän.

2. Moos. 30:12 Tuom. 20:1

2. Moos. 30:12 Kun sinä lasket israelilaisten lukumäärän - niiden, joiden on oltava katselmuksessa - niin jokainen heistä suorittakoon, heistä katselmusta pidettäessä, hengestään sovituskorvauksen Herralle, ettei mikään rangaistus heitä kohtaisi, heistä katselmusta pidettäessä. Tuom. 20:1 Ja kaikki israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja kansa kokoontui yhtenä miehenä Daanista aina Beersebaan saakka, niin myös Gileadin maasta, Herran eteen Mispaan.

3. Jooab vastasi kuninkaalle: Herra, sinun Jumalasi, lisätköön kansan, olkoon se kuinka suuri tahansa, satakertaiseksi, ja saakoon herrani, kuningas, nähdä sen omin silmin. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa sellaista?

4. Kuitenkin kuninkaan sana velvoitti Jooabia ja sotapäälliköjä; niin Jooab ja sotapäälliköt lähtivät kuninkaan luota pitämään Israelin kansan katselmusta.

5. Ja he menivät Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, oikealle puolelle jokilaakson keskikohdalla olevaa kaupunkia, Gaadiin ja Jaeseriin päin.

5. Moos. 2:36 Joos. 13:16

5. Moos. 2:36 Aroerista, joka on Arnon-joen rannalla, ja jokilaaksossa olevasta kaupungista Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meille liian korkealla; Herra, meidän Jumalamme, antoi kaikki meidän valtaamme.

Joos. 13:16 heille tuli alue Arnon-joen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko ylätasanko Meedeban luona;

6. Sitten he tulivat Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan; sitten he tulivat Daan-Jaaniin ja sieltä ympäri Siidoniin.

7. Sitten he tulivat Tyyron linnoitukseen ja kaikkiin hivviläisten ja kanaanilaisten kaupunkeihin ja menivät sieltä Juudan Etelämaahan Beersebaan asti.

8. Ja kun he olivat kierrelleet koko maan, tulivat he yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin.

9. Ja Jooab ilmoitti kuninkaalle kansan lasketun lukumäärän: Israelissa oli kahdeksansataa tuhatta sotakuntoista miekkamiestä, ja Juudassa oli viisisataa tuhatta miestä.

1. Aik. 27:24

1. Aik. 27:24 Jooab, Serujan poika, oli aloittanut laskemisen, mutta ei sitä lopettanut, sillä siitä kohtasi viha Israelia; eikä se luku tullut

kuningas Daavidin aikakirjaan.

10. Mutta Daavidin omatunto soimasi häntä, sittenkuin hän oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle: Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt, Herra, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi.

2. Sam. 12:13

2. Sam. 12:13 Niin Daavid sanoi Naatanille: Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan. Naatan sanoi Daavidille: Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole.

11. Ja kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, tullut tämä Herran sana:

1. Sam. 9:9 1. Sam. 22:5

1. Sam. 9:9 - Muinoin sanottiin Israelissa, kun mentiin kysymään Jumalalta, näin: Tulkaa, menkäämme näkijän luo. Sillä sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muinoin näkijäksi. -

1. Sam. 22:5 Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: Älä jää vuorilinnaan; lähde täältä ja mene Juudan maahan. Niin Daavid lähti ja tuli Jaar-Heretiin.

12. Mene ja puhu Daavidille: Näin sanoo Herra: Kolme ehtoa minä asetan sinun eteesi; valitse yksi niistä, niin minä teen sen sinulle.

13. Niin Gaad meni Daavidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: Tuleeko nälkä seitsemäksi vuodeksi sinun maahasi, vai pakenetko sinä kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa, vai tuleeko rutto sinun maahasi kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja katso, mitä minä vastaan hänelle, joka minut lähetti.

Jer. 29:17 Hes. 6:11

Jer. 29:17 Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja ruton ja teen heidät inhottaviksi kuin viikunat, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä.

Hes. 6:11 Näin sanoo Herra, Herra: Paukuta käsiäsi ja polje jalkaasi ja sano: 'Voi!' kaikista Israelin heimon häijyistä kauhistuksista, heidän, jotka kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.

14. Daavid vastasi Gaadille: Minä olen suuressa hädässä. Me tahdomme langeta Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on suuri; ihmisten käsiin minä en tahdo langeta.

Siir 2:12

Siir 2:12 Voi arkoja sydämiä ja veltoja käsiä ja syntistä, joka vaeltaa kahta polkua!

15. Niin Herra antoi ruton tulla Israeliin, aamusta alkaen määrättyyn aikaan asti; ja kansaa kuoli Daanista Beersebaan asti seitsemänkymmentä tuhatta miestä.

16. Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemiä kohti tuhotaksensa sen, katui Herra sitä pahaa ja sanoi enkelille, joka kansaa tuhosi: Jo riittää; laske kätesi alas. Ja Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona.

17. Mutta nähdessään enkelin surmaavan kansaa sanoi Daavid Herralle: Katso, minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin; mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? Sattukoon sinun kätesi minuun ja minun isäni perheeseen.

4. Moos. 16:22

4. Moos. 16:22 Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?

18. Ja Gaad tuli Daavidin tykö samana päivänä ja sanoi hänelle: Mene ja pystytä Herralle alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle.

19. Niin Daavid meni, Gaadin sanan ja Herran käskyn mukaan.

20. Mutta kun Arauna katsahti ulos ja näki kuninkaan palvelijoihin tulevan luoksensa, meni hän ulos ja kumartui kasvoillensa maahan kuninkaan eteen.

21. Ja Arauna sanoi: Miksi herrani, kuningas, tulee palvelijansa luo? Daavid vastasi: Ostamaan sinulta puimatantereen, rakentaakseni Herralle alttarin, että vitsaus taukoaisi kansasta.

22. Arauna sanoi Daavidille: Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimaäkeet sekä härkien valjaat haloiksi.

23. Tämän kaiken, kuningas, Arauna antaa kuninkaalle. Ja Arauna sanoi kuninkaalle: Olkoon Herra, sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen.

24. Mutta kuningas sanoi Araunalle: Ei niin, vaan minä ostan ne sinulta täydestä hinnasta, sillä minä en uhraa Herralleni, Jumalalleni, ilmaiseksi saatuja polttouhreja. Niin Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä.

25. Ja Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin Herra leppyi maalle, ja vitsaus taukosi Israelista.

1. Aik. 22:1 2. Aik. 3:1

1. Aik. 22:1 Ja Daavid sanoi: Tässä olkoon Herran Jumalan temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten.
2. Aik. 3:1 Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänen isällensä Daavidille, siihen paikkaan, jonka Daavid oli valmistanut, jebusilaisen Ornanin puimatantereelle.